

சிறுவர்

கார்த்திகை 1988



சிறுவர் 4/88

Nov/Dec 1988

உங்களுடைய சில வார்த்தைகள்.....

சிந்தனை வாசகரிடமிடிக் கட்டடங்கடி, இலக்சியச சந்திப்பு: போன்ற சந்திப்புகளில் வாசகர்களிடமிருந்து இருவகையான விமர்சனங்களை சந்திப்புகளில் இருவகையான விமர்சனங்களை வாசகர்கள் முனைவத தார்கள். ஒன்று 'சிந்தனை' எலிலோருக்கும் படிக்கக்கூடியதும், விளங்கக்கூடிய விடயங்களைச் சிறிது 'கீழேவந்து' எழுதவேண்டுமென்ப தும். மற்றது முன்பு தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த சிந்தனைக்க கட்டுரை களுடிக், புரட்சிகளின் வரலாறுககும் எழுதப்பட வேண்டுமென்பதாகும். இந்த இருசாரர்களையும் எப்படித் திருப்திப்படுத்தவதென்பதில் புது வருடத்தில் கவனம் செலுத்தவுள்ளோம்.

இந்த இதழுடன் நான்காவது வருடத்தைப் பூரித்தி செய்யும் 'சிந்தனை' அதன் குறிகோளை நோக்கி மெதுவாகச் சென்று கொண்டிருப்பதை யிட்டு நாம் பெருமிதமடைகின்றோம்.

மேற்கு நாடுகளில் 'தற்காலிக' சுகபோகங்களில் மயங்கியுள்ள சிலர் மத்தியில் 'சிந்தனை' பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும் நமது நாட்டில் ஒருக்கு முறைக்கும் அராஜகத்திற்கும் சமகாலத்தில் முகம் கொடுக்கும் மக்களின் மத்தியில் 'சிந்தனை' க்கும் பெருகிவரும் ஆதரவு உற்சாகமீடுகின்றது.

இவ்விதக வாசகர்கள் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய விஸாசத்தை இந்த இதழுடன் வெளியீடுகின்றோம்.

(தொடர்ச்சி 3-ம் பக்கம் பார்க்க.)

வாசகர் கடிதம்

விடுதலை எப்போது?

மகசீக் சிறைச்சாலை
சிறிலங்கா

26. 11. 88

அன்புடைய சிந்தனை ஆசிரியருக்கு,

யான் அரசபடைகளில் கைது

செய்யப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டு வருடங்களாக பயங்கரவாதத் தடை
சட்டத்தின் கீழ் தடுத்த வகைப்பட்டுள்ளேன். சிறைக்கு மாகாணத்
தைச் சேர்ந்த நான் வட, கிழக்கிற்கு அப்பாற்பட்ட இடமான மலை
யகத்தில் கைது செய்யப்பட்டமையினால் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்
தில் கூட எனக்கு விடுதலை கிடைக்கவில்லை. என்னைப் போல மலை
யகத்தைச் சேர்ந்த 175 பேர் இல்லும் தடுத்த வகைப்பட்டுள்
ளோம். எங்கள் விடுதலைக்கு "சிந்தனை" வாயிலாக தங்களால்
இயன்ற முயற்சிகளை செய்யுமாறு அன்பாக வேண்டுகிறேன். வெளி
நாட்டிலிருந்து கிடைக்கும் உதவிகளைக்கூட உண்மையிலேயே துன்பத்தி
லும் வறுமையிலும் வாடும் எம்மோன்றவர்களுக்கு உதவிசெய்யாமல்
அதனைக்கூட சில நிறுவனங்கள் சுருட்டிக்கொள்கின்றன. நாம் மிகவும்
துன்பகரமான கட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதனை
மீண்டும் வற்புறுத்துகிறோம்.

யாம் இவ்விதம் இருக்கையிலேயே தங்களை "சிந்தனை" சஞ்சிகையினை கண்ணுற்றோம். உண்மையிலேயே அது எமது 'சிந்தனை'யைத் தூண்டுவதாகவும் சிந்தனைக்கு விருந்தாகவும் இருந்தது. அவற்றின் ஒன்று 1988 ஆண்டு புரட்டாசி மாத இடம், ஏனைய நாட்களும் சென்ற வருடத்தி் இதற்கள். இச் சஞ்சிகைகளைக் காணும் வரையும் "சிந்தனை" எனும் இதற் வெளிவருவது எனக்குத் தெரியாது. இப்போதுதான் அறிந்து கொண்டேன். தங்களின் தொரிப்பு சிடைத்தவுடன் எமது தொடரிப்பு நீரும், யானும், ஒரு வளரத்திக்குமும், வளர்ந்து வரும் கலைகூடும். எனது கருத்துக்களும் 'சிந்தனை'யில் தொனிக்க வேண்டுமென அவ்வகையொருக உரிளேன். அதற்கு வாய்ப்புத் தருவீர்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

யானும் எனது நண்பர்கள் சிலரும் இனிமேல் தொடர்ந்து "சிந்தனை"யினை பெறவேண்டும். அதற்கு உடனடியாக ஆவன செய்பவர்கள்.

'சிந்தனை' முற்போக்கு அரசியல் சஞ்சிகையாக இருப்பினும் நடுநிலை தவறாமல் செயற்படுவது போல்தான் உள்ளது. எனினும் அதனைத் தொடர்ந்து கவைத்ததில் பின்பே அறியிட்டு அதன் நிலையை எக்லை கூறமுடியும். என்ருவம் மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. மேல் நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களுக்கு "சிந்தனை" ஒரு வரப்பிரசாதம். அவர்கள் அதனை நன்றாகப் பயன்படுத்த வேண்டும், என்று கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

இலக்கியம் வளர்ப்போம், இவ்விசயத்தோடு.

இவ்வண்

"சிந்தனை" நேசன்

ம. சேகரன்

(உலகமூலக் சில வார்த்தைகள். - தொடர்ச்சி)

வாசகர்களின் வேண்டுகோள்களையே ரஹ்மத்தியுடன் வரலாறு இந்த இதழில் இடம் பெறுகிறது. பல நாட்களில், நாற்றக்கணக்கான பக்கங்களில் எழுதப்பட வேண்டிய வரலாற்றை ஒரு சஞ்சிகையில் சில பக்கங்களுக்குள் குறுகிய மிகவும் கடினம். சித்தாந்த வாக்குவாதங்கள், தனிநபர் பங்குகள், சமகால நிகழ்ச்சிகள் எல்லாவற்றையும் ஒரு கட்டுரையின் தருவது முடியாததொன்றாகும். கடியவரை சுருக்கமாகவே வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. இருந்தும் பல பக்கங்களை இந்தக் கட்டுரை எடுத்துவிட்டதால் பல ஆக்கங்களை அடுத்த இதழுக்கு ஒத்திவைக்க வேண்டியேற்பட்டுள்ளது. ஆக்கதாரர்களிடம் இதற்காக மன்னிப்புக் கோருகிறோம். ஆகு.

'சிந்தனை'யில் வெளியாகும் கதைகள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றில் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்கள், அவற்றில் ஆக்கதாரர்களின் கருத்துக்களையாகும். அவை 'சிந்தனை' ஆசிரிய குழுவின் கருத்துக்களாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

அட்டைப்படம் - முடிமன்னர்களையும், நிலப்பிரபுக்களையும், (மதவாழ்வுவாதையும், தோழர் வெணிக் உலகப்பரப்பிலிருந்து துடைக்க ஏறிவதாகச் சித்தரிக்கும் ஒரு கார்ட்டை படம்.

இன்றைய தேவை வெறும் புனர்வாழ்வல்ல;

இளைஞர்களின் உள்ளங்களும் புதுப்பிக்கப்படல் வேண்டும்

யாழ் சென். பற்றிக்ஸ் விழாவில் அதிபர் உரை

(நமது நிருபர்)

இன்றைய காலத்தின் தேவை வெறும் புனர்வாழ்வு மாத்திரமல்ல. எமது இளைஞர்களின் உள்ளங்கள் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். இப்புதுப்பித்தவில் அரசியல் வாதிகள், அதிகாரிகள், ஆசிரியர்கள், இளைஞர் தலைவர்கள், மத நிறுவனத்தினர் ஈடுபடவேண்டும்.

இவ்வாறு யாழ். சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரியின் அதிபர் வண. பிரான்ஸிஸ் ஜோசப் இக்கல்லூரியின் பரிசளிப்பு விழாவில் உரை யாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார்.

அவர் மேலும் கூறியதாவது:

‘கடந்த சில ஆண்டுகளாக வாழ்வு என்பது வலுவிழந்து நேர்மை, உண்மை, ஒழுக்கம், பொறுமை, மனிதநேயம் என்பன சிதைந்து போயின. நிகழ்வுகள் பிஞ்சு உள்ளங்களை பாதித்துள்ளன. அனர்த்தங்கள் உடல் ரீதியாகவும் உள்ளீதியாகவும் அழிக்க முடியாத வடுக்களாகிவிட்டன. இவ்வடுக்

கள் ஆற நீண்டகாலமாகலாம்.

காலத்தின் தேவை வெறும் புனர்வாழ்வல்ல. இளைஞர்களின் உள்ளங்கள் புதுப்பிக்கப்படல்வேண்டும். இதில் சமூகத்தின் அனைவரும் பங்கெடுக்க வேண்டும். இன்றைய நிலையில் சிறிய முயற்சிகள் எதுவும் போதுமானவை அல்ல. சிறிய நியாகங்களும் பயனளிப்பதாக இல்லை. சமுதாயத்தைப் புனரமைப்பது என்பது கல்வியில் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். பகைமை நீங்கப்பெற்று மனிதமாண்பு, சமத்துவம், சமாதானம் நிறைந்த நீதியான சமூகத்தை உருவாக்கும் கல்வி முயற்சிவேண்டும்.

அதிகாரத்தில் இருந்தவர்களின் தான் தோன்றித் தனங்களினால் கடந்த இருதசாப்தங்களாக கல்வி முறையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட எண்ணில் அடங்காத மாற்றங்களையிட்டு அவர்களை எவரும் மன்னிக்கமுடியாது. இப்பேற்பட்ட மாற்றங்களினால் தான் மாணவர்கள் பரிசோதனைப் பொருட்களாக்கப்பட்டனர். எனவே காலத்தின் தேவையை கருத்திற்கொண்ட ஆணித்தரமான கல்வித்திட்டமும் செயற்பாடும் உருவாக்கவேண்டும்.

நன்றி - வீரகேசரி.

சீர்தயா



ஆர்யர் கருத்து

தேர்தல் என்பது மக்களின் அரசியலுணர்வுகளை அளப்பதற்கான ஒரு வெப்பமானியாகும். சிம்க்கிவிடுகையில் நவம்பர் 19ம் திகதி நடைபெற்று மாகாணசபைத்தேர்தலின் மூலம் மக்களின் இன்றைய தேவைகளும் உணர்வுகளும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அற்புத வீதத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வாக்களிப்பில் கலந்து கொண்டதன் மூலம் சமாதானத்திடம் கூடிய 'ஜனநாயக' அரசியலையே மக்கள் தற்போதைய நிலைமையில் விரும்புலிசூரிகள் என்பது நிரூபனமாகின்றது. குறைந்தபட்ச மக்களினநாயகத்தையாவது நடைமுறைப்படுத்திவதற்கு கிடைத்த ஒரு சந்தர்ப்பம் பாலிக்கப்பட்டு விட்டது. ஜனநாயகத்திற்கும் சமாதானத்திற்கும் மீதுந்த அச்சுமீதலைகளும் மீரட்டலைகளும் சூறிந்தநிலையிலும்கூட மக்களின் அபிமானங்கள் என்னவென்பது தெளிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மக்களின் நிரந்தர மெளனத்திற்கும் குழப்பத்திற்கும் இடையில் செய்ப்பட்டிய தேர்தல்களுக்கு எதிரான பகிர்நகரிப்புகளுக்கும் கொலைபயமுறுத்தல்களுக்கும் மக்கள் ஜனநாயகமுறையிலேயே - பதில் செசலிவியிருக்கின்றார்கள்.

60 வீதமான மக்கள் ஜே.வீ.பியினதும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

னதும் மாகாணசபைத் தேர்தல்களுக்கெதிரான பகிர்ச்சு கரிப்புகளை நிராகரித்துவிட்டார்கள். மக்களின் உண்மையான அபிமானசகனியிருந்து இப்பகிர்ச்சு கரிப்புகள் அந்நியப்பட்டு நிற்கின்றன.

இந்த தேர்தல்களில் யார் கூடிய ஸ்தானங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்பதில் முக்கியம். மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக சிடைக்கும் அனைத்து சந்தர்ப்பங்களையும் பயன்படுத்திவருகாவிட சரியான வழிமுறையாகும். 60 வீதத்திற்கு மேற்பட்ட மக்களின் எண்ணங்களை அறிந்து கொள்வதற்காக அமைந்த தேர்தலை வரவேற்பதென்பது மக்களின் கருத்துகளுக்கு மதிப்பளிப்பதாகவே அமையும். வாய் பேசமுடியாத நிலையிலிருந்து மக்களின் கருத்துக்கள் வெளியே தெரிவதற்காக ஏற்படுத்தப்படும் எந்தவிதமான ஜனநாயக வடிவத்தையும் ஆதரிப்பதே எந்தவொரு ஜனநாயக குறிப்போக்கும் வாதியின்மீது, இதயகத்தியுடன் அரசியலை அணுகும் ஒவ்வொருவருடைய கடமையாகும். மக்களின் கருத்துக்கள் வெளியே வருவதைக் கண்டு அஞ்சுவதும், தடுக்கமுயல்வதும் தடுப்பவர்களை ஆதரிப்பதும் மக்கள்விரோத சக்திகளுக்குத் துண்டிப்போவதேயாகும். இரண்டு போன மரணபயம் குறிந்த குழப்பநிலையில் மக்கள் தொலைத்துவிட்டுத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் ஜனநாயகத்தையும் மனதாபிமானத்தையும் குறிப்பாசித்து வேட்டுவைப்பவர்கள் எந்தவிதமான மக்கள் ஜனநாயக நடவடிக்கைகளிலும் நம்பிக்கையற்றவர்களாயித்தான் இருக்கமுடியும். இந்த தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகும்கூட தேர்தலில் பங்குபற்றிய வேட்பாளர்களுக்கும் பங்குபற்றிய மக்களுக்கும்

எதிரான் கொலைவெறி நடவடிக்கைகள் இன்னமும் தொடர்கின்றன. விரகதியின் மத்தியிலும் தமகிசு கிடைத்த முழுச்சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்தி மக்கள் வாக்களித்த உண்மையை மறுப்பதற்கும் மறைப்பதற்கும் தர்ப்பாக்கிசனும் மிரட்டல்களும் பொய்பிரசாரங்களும் மாறிமாறி பாவிக்கப்படுகின்றன. கொலைபயம் சூறிந்த நிலையிலிருந்து வினசி மக்கள் தமது சொந்த கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் அரங்கம் சுதந்திரமான அரசியலுக்கு வர வேண்டுமென்பதில் இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்கமுடியாது. ஆயுதங்களுக்கிடையில் நிரந்தர மெளனிகளாகிவிட்ட மக்களின் மெளனம் கலைவதை விரும்பாத அராஜகச்சக்திகள் குறுகிய நோக்கத்துடன் செய்யும் குருட்டுத்தனமான நடவடிக்கைகளைக் தடைபிணனரும்கூட உவற்றிற்கெதிராக குரல் கொடுக்காமல் மெளனம் சாதிப்பவர்களின் வரிசையில் நாம் இரக்க விரும்பவில்லை.

இந்தவகையில் தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்தின் இன்றைய பரிதாபகர அரசியலை இங்கு குறிப்பிடவேண்டியது அவசியமாகின்றது. இவர்கள் இன்றுதமது தமது பிரசாரங்களில் மாகாணசபைத் தேர்தல்கள்பற்றிச் செய்யும் உவனாறுகளையும் இந்த தேர்தல்களில் பங்குகொண்டவர்களை விமர்சிக்க அரம்பிப்பதையும் கடந்தகால அனுபவங்களில் தெளிவான பார்வை கொண்டவர்களாலும், நிதானபுத்தி கொண்டவர்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்தினர் 28.07.87 அன்று வெளியிட்ட அறிக்கையின் மூலம் இலங்கை-இந்திய சமாதான ஒப்பந்தத்தை ஆதரித்தபோது

அதனுள்ளடங்கும் மாகாணசபை தீர்மானங்களையும் சேர்த்தே, அதரித்தாரர்கள். இன்று சமாதான ஒபியந்தம் பயனற்றது எனவும் மாகாணசபைத் தேர்தல்களை எதிர்ப்பதும் சந்தர்ப்பவாதமேயாகும். தமிழீழ மக்கள் விடுதலை கழகமானது தமக்குள் நடந்த உட்கொலைகளைப் பற்றியோ சித்திரவதைகளை பற்றியோ பூரணமான சுயவிமர்சனத்தை வைக்காமல் மக்கள் முனைவரக்காட்டியத் தயக்கத்தை யாவராவும் விளக்கிக்கொள்ளமுடியும். சுயவிமர்சனங்கள் மூலம் ஜனநாயக அரசியல்க்குத் தீரும்புவதற்கு கறைகளைக் கொண்ட தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்தின் தலைமை தயக்கம் காட்டுகின்றது. இன்றுள்ள யதார்த்த நிலைமையில் மக்களுக்கு சாதகமான முறையில் ஜனநாயக அரசியலில் ஈடுபட்டு குறைந்தபட்ச ஜனநாயகத்தை யாவது நிலைநிறுத்துவதற்குப் பதிலாக சவுக்குத்தோற்புக்களில் உட்கட்சி ஜனநாயகத்தைப் புதைத்ததையும் மாலைகளில் கடத்தல்காரர்களின் ஆசிரவாதத்தின் கலிப்பட்டாளங்களாகச் சென்ற அம்பலப்பட்டுவிட்டதையும் "ஜனநாயக நடவடிக்கை" என்று சொல்கின்றீர்கள்? தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளும் தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகமும் மக்களிடம் தமக்கு அதரவு இருக்கின்றது என்பதை நிரூபிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிட்டுவிட்டீர்கள்.

மறுபுறத்தில்

இன்று மாகாணசபைத்தேர்தல்களில் பங்குகொண்ட இயக்கங்களுக்குச் சில வாறித்தகை.

இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் மூலமாகவோ அது உள்ளடக்கிய மாகாணசபைகள் மூலமாகவோ, தமிழிப்பேசும் மக்களின் பிரச்சனைகளுக்குப் பூரணமான தீர்வைக் கொண்டு வருவாயுமென்று தெரிவு

செய்யப்பட்ட எந்த இயக்கமும் ஏற்றக் கொண்டதாகவில்லை. ஏற்றக்கொள்ளவும் முடியாது. கடந்த நாள்கு வருடங்களுக்குமேலாக அரசுபயங்கரவாதத்தினால் யாதிக் கப்பட்டு சொந்த நாட்டிலேயே அகதிகளாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கான புனருத்தாரணப்பணிகளே இன்றைய அவசர கடமைகளாகும்.

அராஜகத்தின் ஆளுமையின் பாதுகாப்பற்றிருக்கும் மக்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்கவும், சிறிலங்கா ராணுவ-பொலீஸ் தலையீடுகளை இல்லாமல் செய்யவும், இந்தியப் படைகளின் கண்காணிப்புகளிலிருந்து மக்களை விடுவிக்கவும் கூடியதான ஒரு காவல்துறையை உருவாக்குவதும் அவசியமாகும்.

மீண்டும் அமைதியையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்ட முற்படும் பொழுது கொலைகளையும் கொள்ளைகளையும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் அராஜகசக்திகள் தனிநபர்பயங்கரவாதத்தினைத் தொடருமென்பதில் சந்தேகமிருக்க முடியாது. ஆனால் இந்த அராஜக சக்திகளுக்கு எதிராக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளை மக்களின் தவிமனச் சந்திரங்களைப் பாதிப்பதற்கோ அல்லது சட்டமீறல்களாக உருவெடுப்பதற்கோ இடமளிக்கக் கூடாது.

இல்லாமல் போய்விட்ட பேச்சுச் சந்திரம், பத்திரிகைச் சந்திரம் தொழிற்சங்க உரிமையாசியவை மீண்டும் உயிர்பெற கைகொடுக்க வேண்டும்.

ஒடுக்கப்படும் மக்களின் இன்னமும் வெல்லப்படாத இலட்சியங்களுக்கான போராட்டங்களுக்கான அத்திவாரங்களை இருவதற்கான சந்தர்ப்பம் இன்று உங்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது.

சிறுகதை

ஓடு அம்மாவும் அரசியலும்

- பார்த்தியன்

சோறு ஆகி முடித்து, சமையலறையை விட்டு சின்னமணி வெளியில் வந்த போது தபாற்காரன் சுதிகமாக பொறுமையிழந்திருந்தான். சைக்கிள் மணிச்சத்தத்தில் அவனுடைய ஆத்திரம் வெளியிடப்பட்டது.

சின்னமணி அருகில் வந்ததும் கடிதத்தை எறியாத குறையாக நீட்டிவிட்டு, தனக்குள் திட்டியபடி அடுத்த வீட்டுக்குப் போனார்.

நீலக்கடத்தம், சின்னமணியின் இரண்டாவது மகன் தாசன் மேற்கு ஜேர்மனியிலிருந்து அனுப்பியிருந்தான். ஈரக்கையை சேலையில் கடைத்திவிட்டு கடிதத்தை பிரித்தபடி சின்னமணி வீட்டுக்குள் வந்தான்.

அன்புள்ள அம்மா, அண்ணலில் சூரம்பித்த, நலமறிய அவாவி, இறைவனை வேண்டி, தொடர்ந்த கடிதத்தில், சிறு யுகிள்க்கும் இருந்தன.

"... நாட்டு நிலமைகளை வீரகேசரியில் பார்த்தேன். போகிற போக்கில் சுமுகமான நிலமை வரலாம் போலிருக்கிறது. இனி இங்கே அரசாங்கம் மறபடி எங்களுடைய பிரச்சினைகளை கிளறப்போகிறார்கள். பிரச்சினை முடிந்த விட்டது, ஆகவே தமிழர்கள் திரும்பியப்பி வேண்டும். என்று பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சர்கள் கதைக்க இருப்பதாகவும் பலர் பேசிக்கொள்கிறார்கள். எனக்கு இப்போதுதான் வேலை கிடைத்திருக்கிறது... இந்த நிலையில் இப்படியான செரிதிகளை கேட்கக் கவலையாக இருக்கிறது. இங்கே யுள்ள நீதிமன்றத்தில் எனது அரசியல் தஞ்சத்தை விசாரிக்க சிகதி

தந்த விர்ப்பார்கள். இதனை பக்கத்தினை வீட்டு பரமேசகிகாவின் உடைந்த வீட்டின் கலர்ப்படமொன்றும், வேலப்பிள்ளையைச் சுட்டுக் கொன்ற பத்திரிகைச் செய்தியையும், உடனே எனக்கு அனுப்பி வைப்புகள்.

முதல் கடிதத்தினால் இதைப் பற்றி எழுதியிருந்தேன். இன்னும் பதிலை வரவில்லை. எங்கட சித்தம்பாவிற்கும் பெயர் வேலப்பிள்ளை என்றபடியால், ஒருமாதிரிச் சரிகைட்டலாம். எனவே உடனே அனுப்பி வைப்புகள்.

அல்லது வீட்டுப் பக்கம் வாறவரே? சந்திச்சா சாக் சிரதையா இருக்கச் சொல்லி சொல்லிக்கோ, அவற்ற இயக்கத்திற்கு இப்போ டிமாண்ட் இல்லாதபடியால் வேறு ஆக்களால் பிரச்சினை வரலாம்.

வேறு என்ன? நான் கேட்டதாக உடனே அனுப்பி வைப்புகோ"

என்று கடிதம் போடும் இப்படிக்கு தாசன் என்ற முடிந்திருந்தது. முதல் கடிதம் வந்த போதும் சின்னமணிக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. இப்போதும் ஒன்றும் புரியவில்லை, குழம்பினார்.

அவ்விர அரசியல் தஞ்சத்திற்கும் பக்கத்தினை வீட்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? ஊர்த்தொடங்கலில் இருக்கும் ரகிரகாற வேலப்பிள்ளை செய்த செய்தி உவனுக்கேன்? சிலவே உடனே இதுக டைக்காட்டி டிஜெமன் கவுண்டெந்தில் இருந்த உதவி வாங்கி பரமேசகிர வீட்டை திருத்திக் கட்டிப்போகிறோ?

வேலப்பிள்ளையின் குடும்பத்திற்கு நிதி உதவி செய்யப் போகிறோ? உவனுக்கேன் ஊர்த்த டளவாரம் எல்லாம்? இஞ்ச இருந்த போதும் நாளை வருசமாச்சு, பயணத்திற்கு கடன் வாங்கின ஆக்கு நான் வட்டி கட்டி கொண்டுக்கிறேன். போய் இந்த நாளை வருசத்திலே ஒரு சதம் கூட அனுப்பல, ஊர் அவ்வல கவனிக்க வெளிக் கிட்டா.

கடைறியாத அரசியலும் தஞ்சமும், இஞ்ச இப்படி கூத்தடியபாளெண்டு வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பல அங்கேயும் அரசியல் தொடங்கிறோ.

சின்னமணிக்கு குழப்பம் போய் கோபம் வந்தது. கடிதத்தை தாறுமா ற்கி மடித்த இடுப்பில் செருகிக் கொண்டார்.

அவருக்கு இரண்டு மகன்கள்.. மூத்தவன் ராசன்.. என் பத்தி மூன்றாம் ஆண்டு கலைநடத்திப் போது திடீரெனக் காணாமல் போய் விட்டாள். சின்னமணி கவங்கிப் போனாள்.. இராணுவத்தால் பிடிக்கப்பட்டு விட்டாளே? என்ற பயத்தில் விதா னையைப் பிடித்து விசாரிக்கும், உருப்பிடியான தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை.. சில மாணவர்களைப் பின்பு இயக்கமொன்றில் இணைந்து கொண்ட கதைதான் ஊரில் பரவியது..

சின்னமணி தொடர்ச்சியாக சில வாரங்களுக்கு குழ றிலாள். "படிப்பை நாசமாக்கினால் பரவாயில்லை, என்னை விட் டிட்டு போட்டாளே" பூச்சியைக் கட்டால் கூட விழுந்தடிச்சு ஒரு ரவன் அவளுக்கு பிடிக்கிறதே?" என்று நெடுசிலத்து அழுதாள்..

படிப்பை எப்போதோ நிறுத்திக் கொண்ட ராசன் சாப்பிடவும், படுக்கவும் மட்டும்தான் வீட்டுக்கு வருவான்.. இதனால் அவளை இல்லாமை சின்னமணியை பெரிதும் பாதிக்கவில்லை.. மகன் தன்கூடு இல்லாமல் போய் விட்டாளே" அவளுக்கு என்ன அகுமோ என்றுதான் பயந்தாள்..

ராசன் இப்படி நடந்து கொண்டபின் சின்னமணி உசாரானாள். இரண்டாவது மகன் தாசனின் நடவடிக்கைகளைக் கூர் ந்து கவனிக்கத் தொடங்கினாள்.. அவளின் வித்தியாசம் தெரிவது போலிருக்கவே எச்சரிக்கையாகி விட்டாள்..

விட்டால் இவ்வளவு தளமயமேரு போய்ச் சேர்ந்து விடுவான், பிறகு எனக்கு கொள்ளி வைக்க ஊரில்தான் ஆக்களைத் தேட வேண்டும்' என்ற யோசனைக்குப்பின் ஊரில் காசு மாறி அவசர அவசரமாக தாசனை மேற்கு ஜேர்மனிக்கு அனுப்பி வைத் தாள். தாசனவது தனக்கென்று இருக்க வேண்டுமென்ற ஆசை அவ ளுக்கு.

அதில் அவள் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, தாசன் நடந்து கொண்டான். யோன புத்திசில் கிழமைக்கு இரண்டாக அவ னிடமிருந்து வந்த கடிதங்கள், மாதங்கள் செல்லச் செல்ல மாத மொன்றாகி, பின் காலாண்டாகி இப்போது வருடத்திற்கு இரண்டாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது..

சின்னமணி தலையில் கை வைத்துக் கொண்டாள்.

அவசரப்பட்டுக் கொண்டதற்காக தன்னை நொந்தாள். தனக்கு யாருமில்லையே என்று தொடர்ந்து கவலைப்பட்டுக் கொண்டாள்.

கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டு சின்னமணி ஜனைலே விட்டு எழுந்த போது பாலன் உள்ளே வந்தான்.

பாலன் சின்னமணியின் சகோதரனுடைய மகன். தங்கச்சி பாவம் என்பது மட்டுமல்லாமல், சாப்பாட்டுக்கூட ஒரு பிரஜை குறைவதில் மூலம் விலைவாசி ஏற்றத்தைக் சமாளிக்கலாம் என்ற யோசனையின் பெற்றோர்கள் பாலனை சின்னமணியிடம் ஒப்படைத்தனர்.

சின்னமணி தனக்கென்று ஒரு துணை தேவைப்பட்டதால் பாலனை பொறுப்பேற்றது கொண்டாள். தலைக்கு எண்ணெய் தேய்த்து விடுவதிலிருந்து, அழுக்கு உடைகளை சலவை செய்வது வரை பாலனை அக்கறையாக கவனித்துக் கொண்டான்.

பிள்ளைகள் தன்னை கைவிட்ட சோகத்தை அவள் பாலனுக்குத்தான் சொல்லி அழுவாள். அவர்களின் பொறுப்பின் மையம் பற்றி திட்டிக் கொள்ளுவாள். தனக்கு யாருமேயில்லையென்று அங்கலாயிடுதல் கொள்ளுவாள். இந்த நேரங்களில் பாலன் ஏதாவது தாளில் ஏதாவது படம் கீறிக் கொண்டிருப்பான்.

சின்னமணி பாலனுக்கு சாப்பாடு, யோட்டு விட்டு, அவனை விளையாட அழியி விட்டு, யின் விட்டு சரோசாவிடம் வந்தாள். சின்னமணிக்கும் சரோசாவிடமும் ஒரே முதிய வயது.

அதனால் நிறைய கதைப்பார்கள். தொடர்பில்லாமலும், சம்பந்தமில்லாமலும், நளமாகவும், கருதலாகவும்.

இருவரும் விட்டு விரிந்ததில் உட்கார்ந்து யாக்கும். வெற்றினை மென்றபடி தமது நிகழ்ச்சிகளை ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களுடைய உரையாடலில் மங்கையர் மஞ்சரி, நேயர் விருப்பம் செய்தியின் யின்னியில் யோன்று பல அம்சங்கள் இடம் பெறும்.

"லெக்சன் வருதென்று சனங்கள் கதைக்குது" என்ன வாய்? சரோசா ஆரம்பித்தாள்.

"இஞ்ச இல்லையாம்" அங்கலாயிடுகிறாள் தாலும் சின்னமணி சொல்லி விட்டு, சிவப்பு சாயத்தைத் துப்பினாள்.

"சைக்கிள் முடிந்தபின் இந்தியமூயி வெளிக்கிடுமோ?"
சரோசா குதம்பியபடி விசாரித்தள்...

"ஆருக்குத் தெரியும்?.. எங்களுக்கு விளங்கிற மாதிரி ஏதேனும் நடக்குதே? அல்லாபீடி ஆரேன் எங்களிப்ட அப்பியிராயம் கேக்கினமோ? அததது தனிர பாபீடி நடக்குது" குண்டு போடக்க ஒடித்தம்பிறதாள் எங்கட வேலை" சின்மணி அங்குக் கொண்டுள்ளாள்.

பிறகு ஊர் விவகாரங்களை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும் போது சின்மணிக்கு மகணிக் கடிதம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அதன் சாராம்சத்தை மட்டும் சரோசாவிடம் சொல்லாள்.

"எனக்கெண்டா பெடியன் என்ன எழுதியிருக்கின்றான் என்று ஒண்டுமா விளங்கலை" அங்கு என்ன செய்தான் என்றும் ஒன்றும் தெரியலை" சின்மணி சலித்துக் கொண்டாள்.

இப்போது சரோசா சிவப்புச் சாயத்தை அடையிலாள்.

"உது விளங்காபீடி பிறகென்ன? உன்ர குத்தவன் மாதிரி இன்னையனும் அரசியலில் இறங்கிப்பாடாள். அதுதான் அரசியலுக்குக் கெண்டிடலிவாய் விளக்கமா எழுதிவிட போட்டனே? நீ குருத்துவைச்சை" நாட்டுக்கு சேவை செய்யவெண்டு... பிள்ளையனை பெத்திருக்கிறாய்"

இதைக் கேட்ட போது சின்மணிக்கு முதலில் யெருமையாக இருந்ததும், பிறகு சம்பவம் ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு ஒரு நாள் இரவு சின்மணியின் வீட்டுக் கதவு பலமாகத் தட்டும் பட்டது. கதவைத் திறக்கலாமா விடலாமா என்று அவள் யோசித்தாள். பக்கத்தில் பாலன் உறக்கத்தில் உச்சத்தில் இருந்தாள்.

வீட்டில் களவு போகக் கூடிய பொருட்கள் தன்னை யும், பாலனைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லையென்று தெரிந்ததால் கதரியமாக கதவைத் திறந்தாள்.

வெளியே நின்றிருந்த சந்திரன் படாரென உள்ளே வந்து கதவைத் தாவிப்பாடாள்.

அவனையும், அவனடைய வேகத்தையும் பார்த்து சின்னமணி திருக்கிட்டே போனார். சந்திரன் அதே ஊரிலிருக்கும் சாரதாவின் மகன்... ராசனின் நெருங்கிய தோழன்; சின்னமணியிடம் பலமுறை சாப்பிடாருகிறான்...

ராசன் திடீரென மறைந்த நாட்களின்மீது இவனும் மறைந்தான். — இயக்கத்தில் சேர்ந்து விட்டதாக பின்னர் தகவல் வந்தது.

அப்போது காணாமல் போன சந்திரன் அப்போதுதான் வந்திருந்தான். அதுவும் வித்தியாசமான கோலத்தில்.

"மாமி காப்பாத்திக் கொடுக்கோ" சந்திரன் வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் சிரமமாக வந்தன. தலை கலைந்து, உடைகள் கசடிகளிருந்தன. உடல் ஆடியது...

"என்ன? என்ன?" சின்னமணி விளங்காதவளாய் பரபரத்தாள்.

"மாமி காப்பாத்திக் கொடுக்கோ" அவன் தேடிக்கொண்டு வானில். "சந்திரனும் தொடர்ந்து கதைக்க முடியவில்லை.

அவன் ஏதோ சூத்திரிலிருந்து தப்பி வருகிறான், என்ற மட்டும் அவளுக்கு தெரிந்தபோது, கதவு மறுபடியும் தட்டிப் பட்டது.

"திறக்காதாங்கோ" அவன்தான் வானில் என்று சந்திரன் கக்குரலிருமுன், சின்னமணி ககவைத் திறந்து விட, ராசனும் இன்னும் இருவரும் கையால் பாரங்களுடன் தடகடவென்று உள்ளே வந்தனர்.

"ராசன்" நிலமையை மறந்து சின்னமணி கத்தினார். ஏதாவது வருடங்களுக்கப் பிறகு மகனை மறுபடியும் முயசாகப் பார்க்கிறார். பாசம் பீறிட்டு வந்தது.

சந்திரனை பார்த்த ராசன் அவனை லட்சியம் செய்யவில்லை. ஒட முயற்சிசெய்யவில்லை சந்திரனை மறிந்த இருவரின் சேர்ந்து மடக்கி பிடித்தான்.

பிறகு எல்லோருமாகச் சேர்ந்து அவனை தரதர வென இழுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள்.

"ராசன்" என்னடா இது? திக்பிரமையடைந்த சின்னமணி கேட்டாள்.

"அம்மா நீ இதில்தலையிடாத, இது அரசியல். உனக்குத் தேவையிலாத விசயம், சொல்லுமம் விளங்காத" ராசன் அணித்தரமாக சொல்லி விட்டு போனார்.

அடுத்த நாள் சாரதாவின் ஒப்பாரியுடன் காலை புலர்ந்தது.

பாதையின் அருகே, பற்றைகளுக்குள் சந்திரன் ரத்தமாகக் இறந்து கிடந்தான். கண்கள் விரியத் திறந்திருந்தன.

சாரதா அருகிலிருந்து அழுது கொண்டிருந்தாள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கட்டம் சேர்ந்தது. சேர்ந்த கட்டம் சிறிது நேரம் மௌனமாக அலுத்துவிட்டு சென்றது. பின்னர் வறமை போல தமது அரசியல் ஞானத்தை அருக்காளர் அவிழ்த்துக் கொட்ட ஆரம்பித்தார்கள்.

சின்னமணியைக் காட்டியும் சனம் கதைத்தது. அவைகளில் சில அவளின் கால்களில் விழுந்தன.

"உது ராசன் ஐக்களினர் வேலையாம்"

"அவன் ஐக்களுக்கும், இவன் ஐக்களுக்கும் சரிவராதாம்"

"ரண்டு பேரும் நல்லா பழகினவங்களைலாம்"

"சினேசுதம் வேற அரசியல் வேற அவன் ராசன் செய்கதம் சரிதான்" உணவதரவலிக்கு உது வேணும், சொல்லி விளங்கப்படுத்த ஏலாதாம்"

அவர்களின் கதையிலிருந்து சின்னமணிக்கு கொஞ்சம் புரிந்தது. அவளால் அதனை ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

சாரதாவைப் பார்த்தான். சந்திரனைக் கட்டிப் பிடித்தது, அழுது, தண்ணுடைய உடம்பினம் ரத்தத்தை பூசிக் கொண்டு சாரதா சின்னமணியை பார்த்த பார்வையில் நெருப்பெரிந்தது.

சின்னமணி குறுகிப் போனார். ஊர்ச் சனங்கள் தன்னை என்ன செய்யப் போகுதோ எனப் பயந்தான். ஆனால் அவன் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக நடந்தது.

பலர் அவன் காது பட "நீ யோசியாத" அரசியலை இது சகசம், உன் பெடியன் சரியான வேலையைத்தான் செய்து இருக்கிறான்" எனச் சொல்லி விட்டுப் போனார்கள்.

சில மணித்தியாலங்களில் சாரதாவையும், உதவியாளர்களையும் தவிர கட்டம் கரைந்து விட்டது.

சின்னமணி களத்த நெடுகடவி வீட்டுக்கு வந்தாள், அதன் பின் கொஞ்ச நாட்கள் அவள் வெளியில் தலை காட்டவில்லை.

"என்ன நித்திரை கொள்ளுகிறது?" சரோசா தட்ட சின்னமணி பழைய சூப்பகத்தை கலைத்துக் கொண்டாள்.

தேர்தல் திகதி அறிவிக்கப் பட்டு; நடந்த முடிந்தது. தான் கேட்டவற்றை அனுப்பாததால், தாசன் கோபமாக கடிதம் போட்டிருந்தாள்.

தேர்தல் முடிவுகள் ஊரில் எந்தப் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அவர்கள் வழமை போல் தேங்காய் விலையேறி விட்டதாகத் திட்டி, கோவில் திருவிழா சிறப்பாக நடக்க வேண்டுமெனக் ககவலைப்பட்டு, திருமண வயதில் வீட்டிலிருக்கும் மகளை நினைத்து ஏக்கப்பட்டு.

வழமை போல் வாழ்ந்தார்கள்.

பாடகாலை விருமுறை விட்டிருந்தது. பாலன் பெற்றோரின் போயிருந்தான். சின்னமணி வேலியோடிருந்த புற்றில் சாம்பலைக்கொட்டிக் கொண்டிருந்த போது, தெருவில் பலர் பரப்பிப்பாக ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சாம்பலைக் கொட்டி முடித்தபின் சின்னமணியும் தெருவுக்கு வந்தாள். பலர் அவளை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தனர், ஏதோ தங்களுக்குள் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கூட்டமாக இருந்த இடத்திற்கு சின்னமணி வந்தபோது எல்லோரும் வழி விட்டார்கள்.

ஒரு வருடத்திற்கு முன்; சாரதாவின் மகன் சந்திரன் உட்கிடந்த அதே இடம். அதே பரிறை. இப்போது உடலில் பண்பொத்தல்களுடன் ராசன் பரவியிருந்தான்.

சின்னமணி விறைத்து போனார். அழகை உடனே வரவில்லை. ரத்த ஓட்டம் நின்ற விட்டது. போன்ற உணர்வு.

சுற்றி நின்றவர்கள் தங்களது மொளைய அஞ்சலியை முடித்து விட்டு, வாயைத் திறந்தபோது சின்னமணி ராசனின் சடலத்தில் விழுந்து புரண்டாள்.

அடிவயிறிலிருந்து தாய்ப்பாசம் அழகையாக வெடித்து கிம்பியது.

த்தாரிகள் :
 "விடியத்தாலும் வாஸிநுந்த கொண்டு வந்த போட்டவங்கள்"

"சாரதாவிர பெரு மகனும் வந்தவங்களில் ஒருவரும்".

"அப்ப சந்திரனின் கொலைக்கு இப்ப பழி வாங்கியிருக்கிறார்கள்".

"அவங்கள் செய்தனும் சரிதான். இவையினர் ஆட்டத்திற்கும் முடிவு வேண்டாமே".

"அரசியல் எண்டா இப்படித்தான்."

சின்னமணி சடாரென்று நியிரந்தான். ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு சந்திரன் கொலை செய்யப் பட்ட போது, அதனை நியாயப்படுத்திச் சொல்லப் பட்ட அதே வார்த்தைகள்.

இப்போது ராசனின் கொலைக்கும் அதே வார்த்தைகள் தான். வரலாறுகளைத்தான் ஒன்றாகவே இருந்தன. அலை சடலம்தான் மாறியிருந்தது.

சின்னமணி அழகையை மீறிவந்த ஆத்திரத்தாடின் எழுந்த போது, கடியிருந்த கட்டம் கரைந்திருந்தது. அவருடைய அண்ணனின் குரும்பம் மட்டுமே அருகில் நின்றது.

"நாசமாறிய போன அரசியல்" கோதாரி விழுந்த அரசியல். ஜயோ என்ற பிள்ளையை கொண்டு போட்டாங்களே" என்று சின்னமணி மறுபடி ராசனின் பிணத்தைக் கட்டி பிடித்தும், வயிற்றில் அடித்தும், மண்ணிலே புரண்டும் அழுது கொண்டிருந்தபோது.....

ஊரவர்கள் வழமை போல்தேங்காய் விளையேற்றத்திற்காகத் திட்டி, கோயில் திருவிழாவிழாவிழாக்காக கவலைப்பட்டிருந்த மனவயத்தில் வீட்டிலிருக்கும் மகளை நினைத்து ஏக்கப்பட்டு வந்த போல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது.....

வேறுபத்தில் சாரதாவின் பெருமகளை சிலர் தீவிரமாக தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அறியப் படாதவர்கள் நினைவாக

மரித்தோரினநாள்:
கல்லறைத் திருநாள்!
விரிந்துகிடக்கின்ற சவக் காலைக்கதவுகள்
வந்து போனபடி, பெரிய சனக்கூட்டம்.

கல்லறைகள் எழுந்துள்ளன;
வாழ்ந்து சொகுசாக
மறைந்து போனவரின்,
நினைவைக் கல்லுகளில்
வரைந்த அடையாளம்.
பூவெழுத்தில் விவரங்கள்,
'சிலுவை' 'சம்மனக்'
'கன்னிமரியாளாய்ச்'
சூடுபங்கள்;
கூலிக் குழைத்த
மேசன் தொழிலாளர் கைவண்ணம்.

தென்கிழக்கு மூலை,
வரிசையாய்க் கல்லறைகள்:
'சங்கைக் குரிய கன்னியர்கள் தந்தையர்கள்'
படுத்துக் கிடக்கிறாராம்;
பளிங்கில் அவர்நினைவு
பொறிக்கப் பட்டுளன.

கிணற்றருகில்
தென்னை மரத்தடியில்,
பட்டிப்பூ மலர்ந்துள்ள

சிப்பிச் சிலுவை
 மேடுகளின் கீழெல்லாம்
 மனிதர் புதைபட்ட, அடையாளம்.
 பேரும் தெரியாது,
 ஊரும் தெரியாது,
 யாரென்றும் அறியப்
 படாத மனிதர்கள் இங்கு புதைந்துமுளார்.

யாரென் றறியப் படாதவரென்றாலும்,
 அவரைக் குறிப்பாக
 உணர முடியுந்தான்.....!

‘ஒருகரையில்’ நின்றபடி
 கரைவலையை இழுத்தவர்கள்:
 தாமிழுத்தமீனில் சம்மாட்டி கொழுத்திருக்க
 மெலிந்து கருவாடாய்க், காய்ந்து மடிந்தவர்கள்...

‘அலுப் பாந்தி’ அருகில்
 முட்டை சுமந்தவர்கள்; பார விறகுவைச்சு
 கை வண்டில் இழுத்தவர்கள்...’

‘பொழுது புலராத விடி காலைதொடங்கியதும்
 நகரை ஊடறுத்த வீதிகளின் வீடுகளில்,
 நாளும் அழுக்குகளைக் களைந்துசுமந்தவர்கள்.....’

என்ற உழைப்பாளர் தாம்புதைந்து கிடப்பார்கள்!

செத்துப் புதைபட்டுக்
 கிடந்த மண்மீதும்
 எல்லை கட்டி,
 கல்லறையாய் மேடுகளாய்
 வர்க்கத்தின் முத்திரைகள்
 வர்க்கத்தின் முத்திரைகள்!

அ. யேசுராசா

ஒரு சித்தாந்தம்

வரலாற்று உண்மையானது

கே.ய்.ராஜ்.

மார்க்சிய சித்தாந்தமானது வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளிலுள் மீண்டும் மீண்டும் உண்மையென நிரூபிக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றது.

உலகில் எழுதப்பட்ட வரலாறுகள் எல்லாம் வர்க்கநிகழ்ச்சிகளையி-
லான போராட்டங்களின் வரலாறுகளேயாகும்.

அரசு என்பது ஜனநாயகத்தின் உடமையாக வைக்கிறார்களும்
ஒரு வர்க்கம் மற்றைய வர்க்கங்களை ஒடுக்குவதற்கும் சுரண்டுவ-
தற்கும் பாவிக்கும் இயந்திரமாகும்.

புரட்சி என்பது ஒடுக்கும் வர்க்கத்தின் கையிலிருக்கும் அரசுநீர-
ங்களை ஒடுக்கப்படும் வர்க்கம் தன் கைகளில் எடுக்கும் நிகழ்ச்சி.
ஒரு வர்க்கங்கள் சமாதானமாக தமது அதிகாரங்களைக் கைய-
விடாததாகச் சரிந்திரவில்லை. ஆனால்.....

ஒடுக்கப்படும் வர்க்கங்கள் தாம் இனியும் ஒடுக்குமுறையின் கீழ்
வாழ முடியாது என்ற நிலையின் எழுச்சி பெறும் பொழுது...

ஒடுக்கும் வர்க்கங்கள் தம் ஆளுமையை இழந்து அரசுநீரமே
ஆட்டம் காணும் பொழுது.....

புரட்சிக்கான ஒற்றிலமைகள் உருவாகின்றன.

ஒரு புரட்சிக்கட்சியின் வழிகாட்டலில் ஒருக்கப்பட்ட வர்க்கம் அரசு இயந்திரங்களைக் கைப்பற்றுகின்றது. . . . புரட்சி வெற்றிபெறுகின்றது. உலக வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்த ருசியப்புரட்சி இச்சித்தாந்தங்களுையெல்லாம் வரலாற்று உண்மைகளாக்கியது.

ரஷ்யப் புரட்சி

ருசிய நாட்டின் மனைமுன சார் இரண்டாவது நிக்கலொசின் சம்-ராஜ்யம் மேற்கே ஐரோப்பிய மூரம்மைகளிலிருந்து சிம்க்கே அசியாக்ககூட்டத்தின் சைபீரியா வரை பரந்திருந்தது. 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதிகளில் இந்த நாடு முற்றும் விவசாயத்திலேயே தனிகியிருந்தது. 10 இலட்சம் நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் 970 இலட்சம் மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். 1861ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட நிலச்சீர்திருத்தங்களுக்கு முன்பு பெரும்பான்மையான விவசாயிகள் நில அடிமைகளாகவே இருந்தனர். 1861 இல் ஏற்பட்ட நிலச்சீர்திருத்தங்களின்படி விவசாயத்திற்கு தகுதியற்ற நிலங்கள் நில அடிமைகளுக்குப் பரிசீலனை கொடுக்கப்பட்டன. இந்த நிலங்களுக்கான நட்டஈட்டை அரசாங்கம் நிலப்பிரபுக்களுக்குக் கொடுத்தது. ஆனால் இந்தப்பணத்தை இந்த நிலங்களை கட்டுறவு (கொழுது) முறையில் விவசாயம் செய்த மக்களிடமிருந்து அறவிட்டது. இதனால் நிலச்சீர்திருத்தம் ஏற்பட்ட போதிய விவசாயிகள் தமது உழைப்பால் பெற்ற பணத்தின் பெரும் பகுதியை நட்டஈட்டிற்கும் வரியாகவும் கொடுக்க வேண்டியேற்பட்டதால் தொடர்ந்தும் வறுமையிலேயே வாழ்ந்து வந்தனர். இதே சம

யத்தில் செல்வந்தராக இருந்த விவசாயிகள் நிலப்பிரபுக்களின் செழிப்பான நிலங்களை விலைக்கு வாங்கியும், குத்தகைக்கெடுத்தும் தமது செல்வத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டனர். ஆனால் ஏழை விவசாயிகளின் நிலத்தேவைகள் பூர்த்திசெய்யப்படாமலே இருந்தன. புத்திஜீவிகளையும் வியாபாரிகளையும் கொண்ட மத்தியதரவர்க்கத்தினர் சிறுதொகையினராகவே இருந்தனர்.

19ம் நூற்றாண்டில் ருசியாவில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட ஆரம்பித்தது. 1875 - 1913 காலத்தில் நிலக்கரி உற்பத்தி 14 மடங்காகவும், இரும்பு உற்பத்தி 9 மடங்காகவும், எண்ணெய் உற்பத்தி 5 மடங்காகவும் அதிகரித்தது. 20,000 இலட்சம் ரூபிள் வெளிநாட்டு மூலதனம் ருசியாவில் இருந்தது. தொழிலாளர்களின் தொகை 30 லட்சமாக வளர்ந்தது. ஆனால் இது ருசியாவின் முழுச்சனத்தொகையுடன் ஒப்பிடும் பொழுது ஒரு சிறிய பங்காகவே இருந்தது. தொழில்கள் அதிக மனித உழைப்பை அடிப்படையாகக்கொண்ட தொழில்களாகவே அமைந்திருந்தன. அதிகமான தொழிலாளர்கள் சுரங்கங்களிலேயே வேலைசெய்தார்கள். அவர்கள் 11 - 12 மணித்தியாலங்கள் வேலைசெய்தார்கள். எந்தவிதமான அரோக்கிய வசதிகளோ அல்லது குடியிருப்பு வசதிகளோ அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. தொழிற்சங்கங்கள் அமைப்பதும் வேலைநிறுத்தம் செய்வதும் சட்டவிரோதமாக்கப்பட்டிருந்தது. ருசியாவில் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்டிருந்தது போல தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தாலும் அங்கு ஏற்பட்டிருந்த முதலாளித்துவ அரசியல் மாற்ற

றநிகளி ஏற்படவிலலை. ருசியாவில் ஒரு ஸூப்பிரபுத்திவ மனினர் ஆட்சியே நடைபெற்றுகி கொண்டிருந்தது.

ராணுவமும், பொலிசாரும், சிறுத்தவமடங்கும், ஸூப்பிரபுத்திகளும் இந்த அரசிற்குப் பாதுகாப்பாக விளங்கினர்.

இந்தக் காலங்களில் ஏற்பட்ட அரசியல் இயக்கங்கள் எல்லாம் இரகசிய இயக்கங்களாகவே இருந்தன. சார்பினனின் பொலிசாரின் கெடுபடிகளில் எந்தவிதமான அரசியல் விமர்சனங்களையும் பசிரங்கமாகச் செய்ய முடியாமலிருந்தது. மேலும் இந்த அரசியல் கருத்துக்கள் கற்பனாவாதங்களாகவோ அல்லது அதிகவிரமானவைகளாகவோ இருந்தன. ஆரம்ப காலங்களில் ருசியாவில் இரண்டு விதமான அரசியல் கருத்துக்கள் ஸூவின.

மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்டது போன்ற தொழில் வளர்ச்சியையும் பாராளுமன்ற அரசியல் வளர்ச்சியையும் ருசியாவில் உருவாக்க வேண்டுமென்பது முதலாவது கருத்தாகும்.

ருசியா தனித்தன்மைவாய்ந்த ஒரு விவசாய நாடு. அதன் சிராம

'கழுகு' (கூட்டுறவு) விவசாயப் பொருளாதார அடிப்படையில் ஒரு சோசலிச சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியுமென்பது இரண்டாவது கருத்தாகும். இந்தக் கருத்திற்கு குரல் கொடுத்தவர்களில் முக்கியமானவர் லெனின் சாண்டர் கேர்சன் என்பவராகும். இவர் "பெல்" என்ற ஒரு பத்திரிகையை நடத்தியதுடன் சிராமவிவசாயிகளிடம் நம்பிக்கை கொட்ட ஒரு "பொர்பியலிச" இயக்கத்தையும் உருவாக்கினார். இக்கருத்துக்கள் சர்வகலாசாலை மாணவர்கள் மத்தி

யில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. ஒழுக்கச்சீலர்களாகவும் கட்டுப் பாடுடையவர்களுமான புரட்சியாளர்களைக் கொண்ட புரட்சிகர குழுக்களிலேயே புரட்சியைச் செய்ய முடியுமென இவர்கள் நம்பினார்கள். தாங்கள் மிகுந்த கட்டுப்பாட்டுகொடுப்பதாகக் கூறிய இவர்கள், மற்றவர்களிடம் மிகுந்த கடுமையாக நடந்து கொண்டார்கள். 1874 இல் இக் கருத்துக்களால் கவரப்பட்ட சர்வகலாசாலை மாணவர்கள் தம்மை "நார்தோனிக்" (மக்களுக்கான மனிதர்கள்) எனக் கூறிக் கொண்டு விவசாயிகள் மத்தியில் புரட்சிக்காக வேலை செய்வதற்காகக் கிராமங்களுக்குச் சென்றார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது ஏமாற்றம்தான்.

"நார்தோனிக்" குகை கற்பனை செய்த விவசாயிகளை அவர்கள் கிராமங்களில் காணவில்லை. சாதாரண விவசாயிகள் இந்த நகரப் பகுதி மாணவர்களையும் அவர்களின் போதனைகளையும் நோக்கிக்கொண்டும் சந்தேகக் கண்களுடனேயே பார்த்தனர். இந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட பலர் அரசாங்கப் பொலிசாரினால் கைதுசெய்யப்பட்டனர். மிகுதியாக இருந்தவர்கள் 1876 ில் ஆண்டு "நிலத்திற்கும் விடுதலைக்குமான" ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்தனர். இவர்களில் முக்கியமானவர் ஜோர்ஜ் பெல்க்கநோவி என்பவர். இந்த அமைப்பின் முக்கிய நோக்கம் ஒரு ஆயுதப்புரட்சியின் மூலம் நிலங்களைச் சமீகரித்து விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுப்பதேயாகும். இந்த அமைப்பின்குள் இருந்த தீவிரவாதிகள் தனிநபர் பயங்கரவாதச் செயல்களில் ஈடுபட ஆரம்பித்ததனால் இந்த அமைப்பின்

பிளவு ஏற்பட்டது. சிறு குழுக்களிலும் செயற்பிபரும் தவிநபர்பயங்க
 ரவாதச் செயல்களே "புரட்சிகர நடவடிக்கைகள்" எனத்தீவிர
 வாதிகள் நம்பினார்கள். 1879-ல் நடைபெற்ற இவர்களுடைய இர
 கசிய மகாநாட்டில் ஜோர்ஜ் பெலக்கநொவும், போல் அக்சல்
 ரொட் என்பவரும் இக்கருத்திக்களுடன் முரண்பட்டு இயக்கத்திலிருந்
 -து வெளியேறினார்கள். பெரும்பான்மையாக இருந்த தீவிரவாதிகள்
 "மக்களின் அபிமானசைகள்" எனத்தமது இயக்கத்திற்குப் பெயரிட்டு
 கிகொண்டு தவிநபர் பயங்கரவாதச்செயல்களைத் தொடர்ந்தனர்.
 அடுத்த சில ஆண்டுகளில் இவர்கள் பல அரசியல் கொலைகளைச்
 செய்தனர். 1881-ம் ஆண்டு இரண்டாவது அலக்சாண்டர் மனை
 னும் கொலை செய்யப்பட்டார்.

இக்குழுவினரிடமிருந்து பிரிந்த ஜோர்ஜ் பெலக்கநொவும், போல்
 அக்சல்ரொட்டும் சுவிற்சலாந்து சென்று ஜெனீவாநகரில் வாழ்ந்-
 துவந்தனர். விவசாயிகளின் புரட்சியினைப் பொப்பியுலிசவாதத்தினை
 நம்பிக்கையிழந்த இவர்கள் சமுதாயப்பிரச்சனைகளை விஞ்ஞான
 ரீதியாக அணுகுவதற்கு ஊதவும் மார்க்சியத்தின்பால் தமது கவ-
 னத்தைச் செலுத்த ஆரம்பித்தனர். ருசியாவில் சமுதாய மாற்றத்தை
 ஏற்படுத்தக் கூடிய வர்க்கம் அங்கு வளர்ந்துவரும் தொழிலாளர்
 க்கம்தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். 1883இல் தொழிலாளர்
 களின் விடுதலைக்கான குழு' என்ற இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள்.

மேற்கு ஜரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்டது போல் ருசியாவின்
 முதலாளித்துவப்புரட்சி ஏற்படுமெனவும் அதன் பின்பு தொழிலாளர்

வர்க்கத்தின் சோசலிசப்பிரட்சி சாதீதீயமாகலாமெனவும், இதைக் கருத்திற்கொண்டு செயற்பட வேண்டுமென ஜோரிஜ் பெலக்கெநாவி நம்பினார்.

1881-ம் ஆண்டு ருசியாவிலிருந்த பொபியுஷிசவாதிகளுக்கு எதிராக எழுதிய மார்க்சின் 'ருசியாவில் ஏற்பட்டுவந்த புரட்சிகர மாற்றங்களினால் ஒரு சோசலிசப்பிரட்சி நடைபெறலாமெனவும், அதை சுற்றியுள்ள நாடுகளில் ஏற்படும் புரட்சிகரமாற்றங்களிலேயே பாசுகாக்கவும் முடியும்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதை ஜோரிஜ் பெலக்கெநாவி கருத்தில் கொள்ளவில்லை. வரலாறு மார்க்சிஸ்டின் கருத்து சரியென்றிருப்பித்தது.

ஜோரிஜ் பெலக்கெநாவி "ருசிய மார்க்சியத்தின் தந்தை" என வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படுகின்றார். இவர்களின் முயற்சியால் ருசியாவில் தொழில் வளர்ச்சி பெற்று நகரங்களில் மார்க்சிய சமூகஜனநாயக வட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக ருசிய சமூக ஜனநாயகக் கட்சி உருவாக்கப்பட்டு அதன் முதலாவது மகாநாடு மிலிஸ்கி நகரில் 1898-ம் ஆண்டு நடைபெற்றது.

20-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில்
ருசியாவிலிருந்த அரசியற்சூழ்வுகள்.

இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ருசியாவில் ஏற்பட்ட அரசியல் வளர்ச்சியினால் மாணவர்களின் ஆர்ப்பாட்டங்களும், தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தங்களும், விவசாயிகளின் கிளர்ச்சிகளும் சார்பின்மையின்

சர்வாதிகார ஆட்சிக்கெதிராக இடம்பெற்றன. இக்காலத்திற்
வளர்ச்சியடைந்திருந்த அரசியற்குழுக்களை மிதவாதிகள், சமூகப்
புரட்சியாளர்கள், சமூகஜனநாயகவாதிகள் என மூன்று பகுதியினராக
ப்பிரிக்கலாம்.

மிதவாதிகள் .

ருசியாவிலிருந்த மனைரினி சர்வாதிகார ஆட்சிமுறையை, ஜனநாயக
சுதந்திரங்களை வென்றெடுப்பதை மூலமும், சட்டரீதியான சீர்திருத்
தங்களை செய்வதை மூலமும் மாற்றியமைக்க முடியுமென இந்த
மிதவாதிகள் நம்பினார்கள். இங்கிலாந்திலிருந்தது போல மனைரினி
தலைமையில் மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற ஆட்சி
முறையே போதுமானது என்ற கருத்துடையவர்களாக இருந்தார்கள்.
ருசியாவின் முதலாளித்துவப்புரட்சியை முன்னெடுக்கக்கூடிய அரசியலை
கொண்டிருந்த இவர்கள் அன்றிருந்த நலப்பிரபுத்துவ அரசைக் கிண
றியக்கூடிய சக்திவாய்ந்தவர்களாக இருக்கவில்லை.
மிதவாதிகளின் ஜனநாயகத்திற்கான கருத்துக்கள் கூட சார்மனினை
ஆட்சியில் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளாகக் கருதப்பட்டன.

சமூகப்புரட்சியாதிகள் :

பயிற்றுறந்த சைப்ரியாக் காடுகளுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டிருந்த
"மக்களின் அபிமானசைகள்" என்ற பொப்பியுலிச இயக்கத்தைச் சேர்
ந்தவர்கள் 1896இல் நகரங்களுக்குத் திரும்பி 'சமூகப்புரட்சியாதி
கள்' என்ற பொப்பியுலிச அமைப்பை உருவாக்கினர்.

1901 -ம் ஆண்டு இந்த அமைப்பின் தலைவரான விக்டர் சேர்ஜுவ் ஜேர்மனியில் பேர்லின் நகரில் இருந்து கொண்டு ருசியாவில் தனி நபர்பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிப்பதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருந்தான். அதற்கு அடுத்த வருடம் இவர்கள் தங்கள் பத்திரிகை மூலம் ருசியாவில் பிரசாரங்களை ஆரம்பித்தனர், ஜெனீவாவில் தமது இயக்கத்தை ஒரு அரசியல் கட்சியாகவும் பிரகடனப்படுத்தினர். 1903ம் ஆண்டு சமூகப்புரட்சிவாதிகள் இரண்டாவது அகிலத்தின் காங்கிரசுக்கும் அழைக்கப்பட்டனர். 1906ம் ஆண்டு இவர்கள் தமது அரசியல் திட்டத்தையும் வெளியிட்டார்கள். ருசியாவில் சோசலிச சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே தமது முக்கிய குறிக்கோள் என அரசியல் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். அஹ் குறைந்தபட்சிக் கோரிக்கையாக ருசியசமூகவாதிக்கியரசை அமைப்பதற்கான அரசியலமைப்புச்சபை கூட்டப்பட வேண்டுமென்றும், அரசுக்கும் சிறந்தவமடாலயங்களுக்குமே இருந்த உறவுகள் துரிதப்படுத்த வேண்டுமெனவும் குறிப்பிட்டார்கள்.

இவர்கள் சமுதாயத்தில் அதிருப்தியுற்றிருந்த சகல பகுதியினரையும் உள்ளடக்கிய பரந்த அரசியல் கட்சியை உருவாக்க விருப்பினர். மார்க்சிய சித்தாந்தத்தில் அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கவில்லை. அவர்களுடைய பொப்பியலிசம் பாரம்பரியத்திலும் அவர்களுக்கு வரக்கூடப் போராட்டத்திலேயோ அல்லது தொழிலாளர்களை அணுகும் பதிலோ அக்கறையிருக்கவில்லை. நிலங்களை நட்டஈடு கொடுக்கமாறிக் கூர்ந்த விவசாயிகளுக்குப் பகிர்தல் கொடுத்த கூட்டுறவு முறையில்

விவசாயப்பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதே அவர்களை வேலைத்திட்டமாக இருந்தது.

போராடித்தந்திரோபாயமாக இவர்கள் தனிநபர் பயங்கரவாதத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். இந்தக்கால கட்டத்தில் இவர்களுக்கு -கு மக்கள் மத்தியில் பெருமளவில் ஆதரவு காணப்பட்டது. மார்க்சிய சிந்தனைவாதிகள் கூறியபிரகாரம் ஒரு சோசலிசப்புரட்சி ஏற்பட முடியுமென பலரும் நம்பிமறுத்தனர். மேலும் சோசலிசத்தில் அதிக நம்பிக்கையிலாவிட்டாலும் பொய்யியூலிச சமூகப்புரட்சிவாதிகள் உடனடியாகப்புரட்சி வருவதாகக் கூறியபடியால் சீக்கிரத்தில் தமக்கு நல்ல சொந்தமாகிவிடும் என்று நம்பிக்கையில் விவசாயிகள் அவர்களை ஆதரித்தார்கள்.

சமூக ஜனநாயகவாதிகள் (பொலிசவிக - மென்சவிக)

ருசியாவின் மர்சிசியத்தில் தந்தையான ஜோர்ஜ் பெல்கிகநொவிஸ்க் உருவாக்கப்பட்ட சமூக ஜனநாயகவாதிகள் மார்க்சிய சிந்தனைத்தத்தில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். ருசியாவின் சமுதாய மாற்றத்திற்கு தொழிலாளவர்க்கம் இன்றியமையாதது என அவர்கள் கருதினார்கள். சமூகப்புரட்சிவாதிகளின் கொள்கைகளுடன் இவர்கள் பெரிதும் முரண்பட்டார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு நிலங்களைப்பிரித்துக் கொடுப்பது இறதியில் ஒரு சில பணக்காரவிவசாயிகளை உருவாக்குவதிலேயே முடியுமென அவர்கள் நம்பினார்கள். நிலங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையை இவர்கள் முன்வைத்தார்கள். வர்க்கப்போராட்ட

டத்தினை விளைவாக ஏற்படும் சமுதாயப்பூரட்சிக்கு தனிநபர்பயங்க ரவாதம் அவசியமற்றது என சமூகஜனநாயகவாதிகள் கருதினார்கள். 19ம் நூற்றாண்டின் நார்தோனிக்-பொப்பிபுலிச வாதத்திற்கு சமூக ப்பூரட்சிவாதிகள் புதுமுகம் கொடுத்தது கொண்டிருந்த வேளையில் சமூகஜனநாயகவாதிகள் மத்தியில் புதிய சித்தாந்தக்குழப்பங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

1899-இல் ஜேர்மனியில் உள்ள சமூகஜனநாயகக்கட்சியைச் சேர்ந்த -த எட்வர்ட் பெணர்ஸ்டைட் என்பவர், தொழிலாளவர்க்கும் தொழிற்சங்கப்போராட்டங்களிலும், பாராளுமன்ற அரசியலிலும் மட்டுமே பங்குகொள்ள வேண்டுமென்ற திரிபுவாதக் கருத்துக்களை வெளியீட்டுக் கொண்டிருந்தார். இக்கருத்துக்களின் தாக்கங்களை ருசிய சமூகஜனநாயகக்கட்சியினரும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. பொருளாதார வாதிகள் என அழைக்கப்பட்ட குழுவினர், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமெனவும் அரசியலில் மிகவாதிகளை ஆதரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். இக்குருத்துக்களுடன் ஜெர்மனியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஜோர்ஜ் பெலக்கெநாவி பெரிசும் முரண்பட்டார். தொழிற்சங்கப்போராட்டங்களில் மட்டுமே பங்கு கொள்வது தொழிலாளவர்க்கத்தின் போராட்டத் தன்மையினை மாற்றிவிடுமென அவர் கருதினார். இவரின் இக்கருத்துக்களை இளம் சமூகஜனநாயகவாதிகள் ஆதரித்த தாரர்கள். இவர்களில் முக்கியமானவர் வல்ட்மிர் இலிச் உலேநொவி என்ற இளைஞராவார்.

லெனினம் மாற்றொலும்.

வலையிர் இலிசு உலேநொவி 1870ம் ஆண்டு வொல்காநதபிபிர தேசத்திலு ஒரு பாடசாலைப் பரிசோதகரின் மகலகப்பிறந்தார். இவரது குடுமபத்தினர் பொப்பியலிச வாத்தத்திலு பெரினும் கவர பிட்டவர்களாக இருந்தார்கள். 1887இல் இவருடைய மூத்த சகோதரர் அலக்சாண்டர், சார்மனினுள மூன்றுவது அலக்சாண்டரைக் கொலை முயற்சித்ததற்காகக் தூ கிசிலடிப்பட்டார். பொப்பியலிச வாத்தத்தை விட்டு மார்க்சியிய புத்தகங்களைப் படிக்க ஆரம்பித்த இவர் 1893ம் ஆண்டில் ருசியநாட்டில் தலைநகரமாக சென்.பிடேர்ஸ்பேரில் சமூகஜநாயக இயக்கத்தின் இரகசிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட ஆரம்பித்தார். இரகசிய இயக்கத்தில் இவர் பாவித்த பெயர் வி. ஜ. லெனின்.

1895ம் ஆண்டு, தனது மார்க்சிய நம்பிக்கைகளுக்காகச் சிறையிலிருந்த ஜூலியஸ ரசேடர்பவும் என்ற இளைஞர் லெனினைச் சந்தித்தார். இவருடைய இயக்கம் பெயர் மாற்றொலி. இவர்கள் இருவருமாக இணைந்து 'தொழிலாளர்களின் விடுதலைக்கான குழு'வை சென்.பிடேர்ஸ்பேரில் அமைத்தார்கள். ஆனால் ஒரு ஆண்டு செலவதற்கு முன்னமே இருவரும் கைது செய்யப்பட்டும் சைபீரியாவுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். சைபீரியாவிலும் இவர்கள் தங்களை மார்க்சியம் படிப்புகளைத் தொடர்ந்தனர். லெனின், "ருசியாவில் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி" என்ற தூலை அப்போதுதான் எழுதினார் தீப்பொறி.

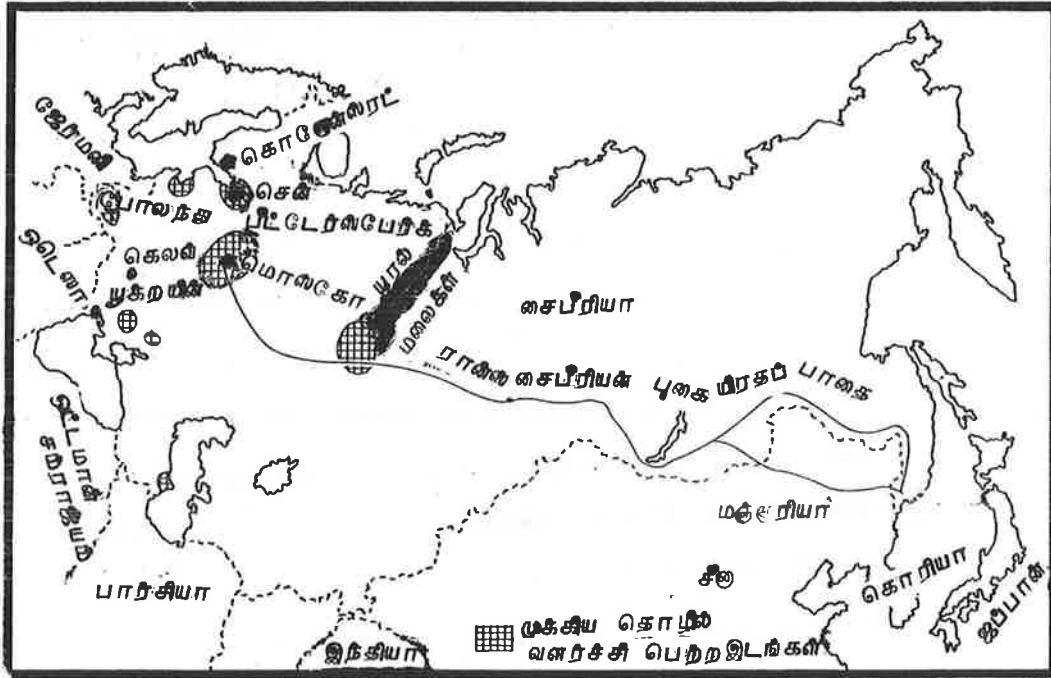
1900ம் ஆண்டு விடுதலையடைந்த லெனின் பெல்க்கநொவைச் சந்த

திகை ஜெனீவாக்குச் சென்றார். ருசியாவில் மார்க்சியக் கருத்துக்களைப் பரப்புவதற்கு "இன்கிரா" (தீப்பொறி) என்ற பத்திரிகையை வெளிக் கொடுவருவது எனத்தீர்மானிக்கப் பட்டது. 1901ம் ஆண்டு ஆறு பேர்களைக் கொண்ட ஆசிரியர் குழு உருவாக்கப்பட்டு - து. பெலக்கநெரூ, அக்சலிரொட், வேரா சுசலிச், லெனின், மாரரொவ், பெட்ரெசெவ் ஆகியோர் இக்குழுவில் அங்கம் வகித்தார்கள். இளம் தலைமுறையினராகிய லெனின், மாரரொவ், பெட்ரெசெவ் ஆகியோர் லண்டனுக்கு தமது வசிப்பிடங்களை மாற்றிக் கொண்டு அங்கிருந்து செயற்பட ஆரம்பித்தார்கள். இங்குதான் சைபிரியாச் சிறைச்சாலையிலிருந்து தப்பியோடி வந்த வியோன் பொறன்னிரயின் (இயக்கப் பெயர் - வியோன் ரொட்ஸ்கி) 1902 இல் லெனனை முதல் முறையாகச் சந்தித்தார்.

என்ன செயல் வேண்டும்?

இக்காலத்திலேயே லெனின் பொருளாதாரவாதிகளுக்கெதிரான தனது விமர்சனத்தை "என்ன செயல் வேண்டும்?" என்ற நூலாக வெளியிட்டார்.

தொழிலாளர்களின் வரிக்கப்போராட்ட உணர்வுகள் எப்போதும் ஒரேமட்டத்தில் இருப்பதில்லை. இந்த வரிக்கத்தின் முளையாகவும், இருதயமாகவும் இயங்குகின்ற புரட்சிக்கட்சி, அவர்களைப் போராட்டப் பாதையில் இட்டுச் செல்வதற்கு அவசியமாகும். இக்கட்சியின் அங்கத்தவர்களுக்குப் பூரணமான சித்தாந்த அறிவுபுகட்டவேண்டியது அவசியமாகும். வெகுஜனங்களை அணிதிரட்டக்கூடிய கோசங்களையும்



ருசியாவும் அதைச் சூழ்ந்த நாடுகளும்.

அவர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். ஒரு பூரட்சிக்கட்சியின் பரணமா -ன் கருத்திப்பரிமாறல்கள் இடம்பெற வேண்டும். கட்சித் தீர்மானம் நிகளைச் சகல அங்கத்தவர்களும் கடைபிடிக்கவேண்டும். சமூகஜனநாயகக் கியூனியவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என பதை வெளியிடுவனாறு விளக்கிவீர்.

1903ம் ஆண்டு சமூகஜனநாயகவாதிகளின் இரண்டாவது மகாநாடு பெண்ணியத்திலுள்ள பிரசலை நகரில் ஆரம்பித்து, பொலிஸ் கெடுபிடி களிலை லண்டனில் தொடர்ந்து நடைபெற்றது.

பொலிசீவிக் குககும் மென்சீவிக் குககும்.

இந்த மகாநாட்டிற்குச் சமூகமளித்த 43. பேராளர்களில் 'இலகிரா' குழுவினரே பெரும்பான்மையினராக இருந்தனர். பொருளாதார தொழிற்சங்கவாதிகள், யுத்தொழிற்சங்கத்தினர் ஆகிய சிறுபான்மைக்குழுக்களும் கலந்து கொண்டன.

இந்த மகாநாட்டில் ஒரு புரட்சிக்கட்சியின் அங்கத்தவராக இருக்கக்கூடியவரின் தகமை பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. 'ஒரு புரட்சிக்கட்சியின் அங்கத்தவர் சந்தாப்பணம் முதலியவற்றைச் செலுத்திப் பொருளாதார ரீதியாக கட்சியை ஆதரிப்பதுடன் அதன் அமைப்புகளிலும் வேலைசெய்யவேண்டுமென்று' தீர்மானத்தை லெனின் முன்வைத்தார்.

ஒரு புரட்சிக்கட்சியின் அங்கத்தவர் சந்தாப்பணம் முதலியவற்றைச் செலுத்திப் பொருளாதார ரீதியாக ஆதரிப்பதுடன் அதன் அமைப்புகளுடன் ஒத்திழைக்கவும் வேண்டும்' என்ற தீர்மானத்தை மரரொவி முன்வைத்தார். அரசியல்க்காக தமது முழுநேரத்தையும் அர்ப்பணிக்கக்கூடியவர்களைக் கொண்ட புரட்சிக்கட்சியை உருவாக்குவது லெனின் நோக்கமாக இருந்தது. ஒரு பரந்த மக்கள் கட்சியை உருவாக்குவது மாரரொவின் நோக்கமாக இருந்தது.

தீர்மானங்கள் மீது வாகுகெடுப்பு நடத்தப்பட்ட போது லெனின் தீர்மானம் தோல்வியடைந்தது. ஆனால் மகாநாடு முடிவடைவதற்குள், விமர்சனத்தினாலான பொருளாதாரவாதிகளும் யுத்தொழிற்சங்கத்தினரும் வெளிநடப்பிச்சு செய்தனர். இதனால் லெனின் ஆதரித்தவர்கள்

பெரும்பாண்டியினராகினர். இவர்கள் பொல்கிக்குகள் என அழைக்கப்பட்டனர். சிறுபாண்டியினர் மெல்கிக்குகள் (சிறுபாண்டிய) என அழைக்கப்பட்டனர்.

'இஸ்கரா' (சீப்பொறி) ஐசிரியர் குழுவிற்கு பெலக்கநொவி, மாரரொவி, லெனின் ஐசிரியோர் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். ருசியாவில் இயங்கி மூன்று பேரைக்கொண்ட மத்திய குழுவும் தெரிவு செய்யப்பட்டது. மிகவும் கரசாரமான விவாதங்களுடனேயே மகாநாடு முடிவுற்றது.

மாரரொவி இஸ்கரா ஐசிரியகுழுவில் செயற்பட மறுத்தார். சிறிது காலத்திற்குப் பின்பு பெலக்கநொவி பழய 'இஸ்கரா' அங்கத்தவர்களை ஐசிரியகுழுவுக்குள் கொண்டு வந்ததால் லெனின் ஐசிரியர் குழுவிலிருந்து விலகினார். இவ்வாறு சமூகஜனநாயகவாதிகள் வாதப்பிரதிவாதிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கையில், 1905இல் முதலாவது ருசியப்புரட்சி வெடித்தது.

இரத்த ஞாயிறு.

1904 இல் ஜப்பானின் ஏற்பட்ட போரின் விளைவாக ருசியாவில் அமைதியின்மை நிலவியது. இந்தப் போர்க்காலம் குறிநிலமைகளைப் பாவித்த மிகவாதிகள் பாராளுமன்றம் அட்சிமறையேற்பட்ட வேண்டுமெனக்கோரிகளை விடுத்தனர். இதே சமயம் சமூகப்புரட்சிவாதிகளின் தனிநடர்பயங்கரவாதம் தொடர்ந்தது.

1905ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 9ம் திகதி ஞாயிறுக்கிழமை, அரச அதிகாரிகளின் ஆதரவுடன் பீட்டேர்ஸ்பேர்க்கில் தொழிற்சங்கம்

நடத்திவந்த கெப்பி என்ற பாதிரியார், அரசியலமைப்புச்சபை கூட்டப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையடங்கிய மனுவொன்றை சார்மன்னர்க்குக் கொடுப்பதற்காக தொழிலாளர்களும் மக்களுமடங்கிய -ய ஊர்வலமொன்றை விட்டர்ப்ளேசுக்கு (அரசமாளிகை) இட்டுச் சென்றார். இந்தச் சமாதான ஊர்வலத்தின் மீது சார்மன்னின் காவல் படையினர் குப்பாக்கிப்பிரயோகம் செய்ததால் ஹற்றுக்குமேலான கொலைப்பட்டனர். இதைத் தொடர்ந்து சென். பிடேர்ஸ்பேர்க்கில் ஒரு பொது வேலைநிறுத்தம் ஆரம்பமாகியது. இதைத்தொடர்ந்து பல அரச அதிகாரிகள் கொலைப்பட்டார்கள். மொஸ்கோவில் கவர்னராக இருந்த சார்மன்னின் மாமனும் கொலைப்பட்டான். பெப்ரவரி 1-8ம் திகதி சார் நிக்கல்ஸ் மன்னின் ஒரு ஆலோசனைசபை அமைப்பதற்கு மிதவாதிகளுக்குச் சம்மதம் தெரிவித்தான்.

வசந்தகாலத்தில் ஆரம்பித்த விவசாயிகளின் கிளர்ச்சிகள் கோடை காலம் வரை தொடர்ந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பாவித்த சமூகப்புரட்சிவாதிகள் ஒரு தேசிய மகாநாட்டைக்கூட்டினார்கள். ஜூன் மாதத்தில் ஒடெசா என்ற இடத்தில் 'பொடெம்கின்' என்ற சண்டைக்கப்பலைக் கைப்பற்றிய மாணவிகள் அதை ருமேனியாவிற்குக் கடத்திச் சென்றார்கள். பல்வேறு நகரங்களிலும் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைகளை அமைத்தனர். சர்வகலாசாலை மாணவர்கள் தமது விரிவுரைமண்டபங்களில் தொடர்ச்சியான அரசியற்கூட்டங்களை நடத்தினார்கள். இந்தப்பின்னணியில் பல நகரங்களிலுள்ள 'செமஸ்டோ' (முயுனிசிப்பல்) அங்கத்தவர்கள் கூடி ஆலோச

சைபையிலும் பாரீகக்கடிய அதிகாரமுள்ள பிரதிநிதிகளை சபை வேண்டுமென்று அறிக்கை வெளியிட்டனர்.

தொழிலாளர் சோவியத்தின்கள்:

ஒக்டோபர் 8ம் திகதி, புகையிரத வேலை நிறுத்தமொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து பல நகரங்களிலும் பொது வேலை நிறுத்தங்கள் ஆரம்பமாகின. ஜூன் நாட்களுக்குப் பின்பு சென். பிடேர்ஸ்பேர்க்கில் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் சபை (சோவியத்) உருவாக்கப்பட்டது. ஒக்டோபர் 17ம் திகதி இந்தச் சபை ஒரு செயற்குழுவைத் தெரிவு செய்ததுடன் குறுகிய ரெலே - நொசார் தலைவராகவும், வியோன் ரொட்ஸ்கி உபதலைவராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். இச் சபை தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தியதுடன் நகரத்தின் பாராளுமன்றமாகவும் இயங்கியது. இப்போன்று மற்றைய நகரங்களிலும் தொழிலாளர் சோவியத்தின்கள் அமைக்கப்பட்டன.

இந்த நிலைமையில் புரட்சியின் வேகத்தை குறைக்கும் நோக்கத்துடன் சார் நிக்கலொஸ் மின்னின் மேலும் பல சமூகங்களை அளிக்க முன்வந்தான். கவுண்டி. விற்ற எல்லாம் சீர்திருத்தவாதியை பிரதமமந்திரியாக நியமித்தான். சகல அரசியற் கைதிகளுக்கும் மன்னிப்பளிப்பதாக உறுதியளித்தான். மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட "டுமா" என்று பிரதிநிதிகள் சபை ஒன்றும் உருவாக்கப்படுமென்றும் அதன் ஆலோசனைகளுடனேயே சட்டங்கள் இயற்றப்படுமென்றும் அறிவித்தான்.

மிதவாதிகளை இந்தச் சங்கைகள்: எந்தவிதத்திலும் கிருப்திப்படுதா விட்டாயும் ஒரு பிரதிநிதிக் கிசபைக்கான ஆரம்பங்கள் ஏற்படுவதா -க் நம்பிபுரர்கள். இவ்வாறான நம்பிக்கைகள் சென். பீட்டேர்ஸ்பேர்- கிமிருந்த தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் ஏற்படலாயிற்று. நவம்பர் மாதத்தில் விவசாயிகளைத் திருப்திப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அவர்களின் நிலங்களுக்காக அவர்களிடமிருந்து ஹவுஸிங் பீட்டு வந்த நட்புட்படுவரி ரத்திசு செய்யப்பட்டது.

இந்த நிலைமைகளுடன் சிம்க்காசியாவில் ருசியாவுக்கும் ஜப்பானுக்கும் இடையிலான போரில் சிறிது ஒய்யும் ஏற்பட்டதால் பிரதம மந்திரி விற்ற, தொழிலாளர் சோவியத்தினுடைய அதிகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்த ஆரம்பிக்கதான். சோவியத் செயற்குழு அங்கத்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இதைத் தொடர்ந்து மொஸ்கோவில் மற்- றைய நகரங்களிலும் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிகள் ஆழ்தர்தியாக ஒருக்க ப்பட்டன.

1905 புரட்சியின் தோல்விக் கான காரணங்கள்.

ருசிய அரசு ஜப்பானுடன் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் தனது ராணுவத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டை இழக்கால் இருந்தது. நாட்டின் பலபாகங்களிலும் ஏற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தங்கள், விவசாயிகள் கிளர்ச்சிகள், மாவயிகளுடைய எழுச்சிகள் யாவும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு ஒரே புரட்சிகரநோக்கி க்குடன் செயற்படுத்தப்படவில்லை. மேலும் மிதவாதிகள் தங்களுடைய கோரிக்கைகள் வெற்றிபெறுவதற்குக் காரணமாகவிருந்த

தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தங்களின்படி விவசாயிகளின் கிளர்ச்சிகளின்
 அம் அத்திருப்பியும், பயமும் கொண்டிருந்தனர். இதனால் சார் மன்ன-
 டையிருந்து எந்தவிதமானவொரு சீர்திருத்தத்தையும் பெற்றுக்கொ-
 ள்ளத் தயாராகவிருந்தனர். இதனால் சார்மன்னன் தனது "ஒக்-
 டோபர் அறிகை"யில் களக்கு எதிரானசகிக்களைத் திசைதிருப்
 பக்கடியதாக இருந்தது.

இந்த எழுச்சிகளின் மூலம் அதிக பலனைப்பெற்றவர்கள் சமூகப்பூர
 ட்சிவாதிகளேயாகும். இவர்கள் விவசாயிகள் மத்தியில் தமது செல்-
 வாக்கை அதிகரித்துக்கொண்டனர். சமூகஜனநாயகவாதிகள் அதிக
 பலனைப்பெறவிட்டாஅம் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டங்களி-
 லை நேரடியாக ஈடுபட்டார்கள் 'கஉகைசு' பகுதியில் எண்ணத்த
 தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தத்தை தாக்குவதற்கு வந்த 'கறப்பி
 ளு மவர' என் று காதையர்களை யோசப் ஸ்டாலினின் தலைமையில்
 ஓரத்தியடித்தார்கள். அதிகமான சமூகஜனநாயகத் தலைவர்கள்
 வெளிநாடுகளிலேயே இருந்தனர். வெளி லண்டனில் பொலிசுவிக்கு
 களின் மகாநாடொன்றை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். மென்சிவிக்
 கள் ஜெனீவாவில் தங்களுடைய மகாநாட்டை நடத்தினார்கள்.
 சென். பிறடேரஸ்பேர்க்கி தொழிலாளர் சோவியத்துக்கள் அமைப்
 பட்டி, பொலிசுவிக்குக்கும் மென்சிவிக்வுக்கும் முக்கிய பங்கு வகிக்
 கவில்லை. மென்சிவிக்வுகள் அப்பொழுது ஏற்பட்ட எழுச்சிகளை முத-
 லாளித்திவப்பூரட்சிக்கான நடவடிக்கைகள் எனக் கருதினார்கள்.
 இந்தக்காலகட்டத்தில் வியோஸ் ரொட்டஸ்கியும் அவரது சகவான
 லக்ஸ்சாண்டர் கெலப்காண்டும் தொழிலாளர்களின் கடமைகள்

பற்றி மிகத்தெளிவான நிலைப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தனர். சென். பிந்தேரீஸ்பேர்க்கின் உருவாகிய தொழிலாளர் சோவியத்துக்களை மிகவாதிக்குக்கு எதிராகப் பாவிக்க வேண்டுமென்பதிலும் அந்த சோவியத்துக்களை அதிகாரமிகக் சபைகளாக மாற்ற வேண்டுமென்பதிலும் அவர்கள் மிகவும் கவனம் செலுத்தினார்கள். 1905ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திலேயே லெனின் நாடு திரும்பினார். அவர் நாட்டில் நடைபெறும் சகல நடவடிக்கைகளையும் மிகவும் உண்மையாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். இந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் பின்பு எழுதும் பொழுது, " 1905ம் ஆண்டின் எழுச்சிப் புரட்சிக்கான மாபெரும் ஒத்திணைவு " என விபரித்தார்.

பிரதீநிதிகள் சபை - " குமா "

1906ம் ஆண்டு பிரதீநிதிகள் சபைகள் பற்றி அறிக்கையொன்று சார் மன்னினின் வெளியிடப்பட்டது. மே மாதம் குரேமிக்கின் எஃபர் பிரதம மந்திரியாக நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் இதன் பின் மன்னின் வெளியிட்ட இரண்டாவது அறிக்கையில் பொருளாதாரம், ராஜாவம் ஆகிய விடயங்களில் "குமா" என்ற இந்தப் பிரதீநிதிகள் சபைக்கு எந்தவித அதிகாரமும் கிடையாது என அறிவித்தான்.

ஏப்ரல் 27ம் திகதி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட "குமா"ப் பிரதீநிதிகள் 'ரொறிட' மாணிகையில் சந்தித்தார்கள். இச்சபையில் அரசியலமைப்பை வேண்டி நின்ற ஜனநாயகவாதிகளான "கடறஸ்" 179 அங்கத்தவர்களையும், சார் மன்னின் ஒக்டோபர் அறிக்கையை

ஆதரித்த வலதுசாரிகள் "ஒக்டோபரிஸ்ட்ஸ்" 17 அங்கத்தவர்களையும், தேர்தலைப் பகிஸ்கரிகின்றோம் என்று கூறிகொண்டு அதே வேளையில் 'தொழிலாளர் குழு' என்ற பெயரில் போட்டியிட்ட சமூகப்புரட்சிவாதிகள் 94 அங்கத்தவர்களையும், சமூகஜனநாயகவாதிகள் (மெக்சிகிக்குகள்) 18 அங்கத்தவர்களையும் கொண்டிருந்தனர். சார் மன்னன் "ஸ்டொலினி" என்பவரை பிரதமமந்திரியாக நியமித்தான். இவரை 'கடறிஸ்' ஏற்றுக்கொள்ளாதபடியால் பாதிக்குமேற்பட்ட பிரதமிகள் பின்வாங்குகுச் சென்று அங்கிருந்த மக்களை வரிகளைக் கொடுக்க வேண்டாமென்றும், ராணுவத்தில் சேரவேண்டாமென்றும் அறிக்கை விடுத்தனர். இதைத் தொடர்ந்து பலவிடங்களில் விவசாயிகள் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டது. அரசியற் கொலைகள் நடைபெற்றன. இவற்றைத் தடுக்க பிரதம மந்திரி ஸ்டொலினி அவசரகால கோடுகளை உருவாக்கி மக்களுக்கு தண்டனைகள் விதித்தான். 1907 ஏப்ரல் மாதத்தில் மட்டும் 683 பேருக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது குமா 1908 பெப்ரவரி மாதம் 20ம் திகதி தெர்வு செய்யப்பட்டது. தீவிர வலதுசாரிகளும் இடதுசாரிகளும் தெர்வு செய்யப்பட்டனர். சபையினர் ராணுவத்தின் மீதும் அதிகாரிகள் மீதும் அதிகமான விமர்சனங்களை முன்வைத்தனர். பிரதம மந்திரி ஸ்டொலினி: சமூகஜனநாயகவாதிகள் சார்மன்னனைக்கொல்ல முயற்சித்தார்கள் எனக் குற்றம்சாட்டி ஜூன் மாதம் 3ம் திகதி சபையைக் கலைத்துவிட்டான்.

டுமா சபைக்கு, மன்னராட்சிக்கு எதிரானவர்களே தெரிசெய்யப்பட்ட -
 டதைக் க்கிட அதிகாரவர்க்கும் நிலப்பிரபுத்துவவர்க்க்கத்தினருக்குச்
 சாதகாமாக வாக்குரமைச் சட்டத்தைத் திருத்தினர். இதைத்
 தொடர்ந்து டுமா சபைக்கு வலுசாரிப். பிற்போக்குவாதிகளே
 தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

படிப்படியாக 1905 புரட்சியின் பின் மக்களுக்குக் கிட்டத்த சாதந்
 திரங்கள் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டன. விவசாயிகளுக்கு சிறு காணிகள்
 கொடுக்கப்பட்டு, செலவந்த விவசாயிகளை உருவாக்கிக் கொண்டு
 ருந்தார்கள். இவர்கள் தமது நிலங்களைப் பாதுகாத்துக் கொளி
 வதற்காக மன்னராட்சியைப் பாதுகாப்பவர்களாக மாறிக்
 கொண்டுருந்தார்கள்.

முதலாவது உலக மகாயுத்தம்

முதலாளித்துவ அரசுகளின் சந்தைக்கான போட்டி 1914இல் உலக
 மகாயுத்தமாக உருவெடுத்தது. ருசியா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் ஆகிய
 அரசுகள் ஜேர்மனிக்கும், ஆஸ்திரியா-கங்கேரிக்கும் எதிராகப்
 போர் தொடுத்தன. இந்தப் போரின் ஏற்பட்ட பனவீக்கமும்
 உணவுப்பளுக்கவற் நாட்டில் வறுமையையும் பட்டினியையும் உருவாக்கி-
 யது. தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கைச் செலவின் உயர்வை எதிர்த்து
 வேலைநிறுத்தங்களில் இறங்கினார்கள். போரின் ஆரம்பத்தில் ருசிய
 அரசின் மக்களுக்கு ஊட்டப்பட்ட தேசியவெறியும் சிறிதுசிறிதாக
 வளமிகிக் ஆரம்பித்தது. சென். பிடேரீஸ்பேர்க் என்ற பெயர் ஜேர்-

மனி பெயராக இருந்தபடியால் தலைநகரின் பெயரை பெற்றோசு-
 ராடீ என்ற மாற்றமளவிற்கு தேசியவெறியை அரசு வளர்த்தது.
 நாட்டிலேநீபட்டி வந்த அதிருப்திகளைப்பயன்படுத்தி குமாவிருந்த
 வலதுசாரிகள் தமக்கு அதிகாரிகள் கூடிய சபை வேண்டுமெனக்
 கோரிக்கை விடுத்தனர். ஆனால் நிக்கல்ஸ் மனைன் அதற்குச் செவி
 சாய்க்கவில்லை. அவர் தன்னை சகல படைப்பிரிவுகளுக்கும் பிரதம
 தலைவனாக மாற்றிக்கொண்டதன் ஜேர்மனியுடன் போரை வழி
 நடத்த தலைநகரிலிருந்து 650 கிலோமீட்டர் தொலைவில்
 இருந்த மகிவலி என்ற நகரில்த் தங்கியிருந்தான். அரசபாரங்கள்
 எல்லாம் அவனது மனைவியான சாரிஸா (ராணி) விடமே தங்கியிரு-
 ந்தன. அவன் ஜேர்மன் அரசபரம்பரையைச் சார்ந்திருந்ததானம்,
 மந்திரதந்திரங்களைச் செய்யக் கூடியவனென்று நம்பப்பட்ட
 ரஸ்பூட்டன் என்ற சாமியாரைச் செல்வாக்குக்குள்பட்டவன் என்று
 நம்பப்பட்டதாவநிருசியப்பிரபுக்கள் அவளை வெறுத்தனர். இந்த
 நிலைமையில் வலதுசாரி 'ஒக்டோபர்லிட்' டான குடும்பக்கோ என்
 பவன் ஒரு ராணுவப்பிரதமன் நடத்த முயற்சித்தான். பிரபுக்கள்
 சிலர் ரஸ்பூட்டனைக் கொலை செய்ததன் நிக்கல்ஸால் மனைனின்
 மாமனொருவனைப் பதவிக்குக் கொண்டு வர முயற்சித்தார்கள்.
 இவ்வாறு மாளிகைக்குள் குத்துவெட்டுக்கள் அரம்பமாகின.

1917 பெப்ரவரிப்புரட்சி

1917 ஜனவரி மாதம் 9ம் திகதி, 150,000 தொழிலாளர்கள்
 1905இன் இரத்தஞாயிறின் ஞாபகார்த்தமாக ஒரு ஊர்வலத்தை

நடத்தினார்கள். அரசாங்கம் இதில் பங்கு கொட்ட சில பொலிசினி க்குகளையும், தொழிலாளர் குழு அங்கத்தவர்களையும் கைதுசெய்த -து. 14ம் திகதி ருமாசபை கூடியபொழுது அதை அதரித்த 80,000 தொழிலாளர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். இதைத் தொடர்ந்து சம்பள உயர்வுக்காக 'புரிலோவி' உலோகத்தொழிற் சாலையிலும் மற்றைய தொழிற்சாலைகளிலும் வேலைநிறுத்தங்கள் ஆரம்பமாகின. அரசு இவற்றை முக்கியமாகக் கருதவில்லை.

பெப்ரவரி 23ம் (மார்ச் 8) திகதி ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் சர்வதேசப்பெண்கள் தினத்தைக் கொட்டாடுமுகமாக கொட்டும் பணியில் ஊர்வலமாச செகூரர்கள், இவர்களுடன் வேலை நிறுத்தத்திலே ஓட்டிநுந்த புரிலோவி தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து கொட்டார்கள். மக்களுடைய சாதரண உணவான பானுக்கு மிகவும் தட்டுபாடு ஏற்பட்டிருந்தபடியால் ஊர்வலத்தின் செகூரர்கள், "எங்களுக்குப் பாண்டேக்கும்" என்ற கோசங்களை எழுப்பினார்கள் இதை அடுத்த 240,000 தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தின் குத்தினார்கள். இவர்களுக்கும் அரசுபடைகளுக்குமிடையில் மோதல்கள் ஏற்பட்டன. இவற்றைக் கேள்விப்பட்ட நிகிலஸ் மன்னன் ஊர்வலந் களை நிறுத்தமாறு கட்டளை அனுப்பினார். செமினஸ்சிச்சகிக்கத்தில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்கவர்கள் மீது படையினர் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில் 40 பேர் கொல்லப்பட்டார்கள். நிராயுதபானிக ளான மக்கள் கொல்லப்படுவதைக்கண்ட இளம் சிப்பாய்கள் தமது அதிகாரிகளின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்தார்கள். படை வீரர்கள் அதிகாரிகளுக்கெதிராகக் கலகம் செய்தது மக்களுட-

கி ஊர்வலங்களில் கலந்து கொட்டினார், அவர்களிடம் தமது ஆயுதங்களையும் கொடுத்தார்கள். ராஜாவ அனிகாரிகள் விட்டிரப்பிளேசிறகுளி பிவிவாங்கிரிகள். பெற்றோகிராட். நகரம் ஆயுதம் தாங்கிய மக்களின் கைகளுக்கு வந்தது. இதையறிந்த குமாரசபை அங்கத்தவர்கள் தங்களுக்கு ஒரு பாராகுமகிற ஆட்சிமுறை வேண்டுமென்று விண்ணப்பிப்பது எனத்தீர்மானத்தார்கள். அன்று மாலை 200 தொழிலாளர் மற்றும் படைகளின் பிரதிநிதிகள் ஒன்றுகூடி 'பெற்றோகிராட்சோவியத்தை' அமைத்தார்கள்.

குடியரசு

இந்த எழுச்சிகளை அடக்க நிக்கலோஸ் மனைன் தனக்கு விகவாசமான படைகளுடன் பெற்றோகிராட் நோக்கி விரைந்தார். அலை தலைநகருக்கு அருகாமையில் இருந்த புகையிரதஸ்தானங்களில் லாம் புரட்சியாளர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தபடியால் அவ்வை பெற்றோகிராட் செல்ல முடியவில்லை. அவ்வூட்டிருந்த ஜெனரல்கள் மனைராட்சியுடன் கூடிய பாராகுமகிற ஆட்சிக்குச் சம்மதிப்பதில் மூலம் நிலமையைச் சமாளிக்க முடியுமென அவர்களுக்குப் புத்திமதி கூறினார்கள். அலை, "ஆட்சி செய்தால் சர்வதிகாரியாக ஆட்சிசெய்வேன் அல்லது அந்த ஆட்சி தேவையில்லையென தள்ளுடையதும் தனது மகனுடையதுமான முடியுரிமையை தனது சகோதரனாகிராட்டி ரூக் அப் மைகேல்க்குக் கொடுத்தார். ஒரு அரசியலமைப்புச் சபைகூட்டப்பட்டு அதன் மூலம் கொடுக்கப்படுகிற அரசபதவியைத்தான் தன்னை ஏற்கமுடியுமெனக் கூறி அரசபதவியை ஏற்க அவன் மறுத்தார்.

யாரும் அரசபதவியை ஏற்காதபடியால் ருசியாவின் "றமனேவி" அரசு பரம்பரையின் ஆட்சி முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

ருமா சபையில் பெரும்பான்மையாக இருந்த மிதவாதிகளின் கைகளில் அவர்கள் சற்றும் எதிர் பாரிக்காத விதத்தில் ஒரு "குடியரசு" கிடைத்தது.

பெற்றோகிராட் சோவியத்தும்

தற்காலிக அரசாங்கமும்.

மார்ச் மாதம் 2ம் திகதி ருமா அங்கத்தவர்களினால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட செயற்குழுவொன்று இளவரசலொர் என்பவன் தலைமையில் ஒரு தற்காலிக அரசாங்கத்தை கிதாபித்தது. அவரசாரிகளான 'கடநில'சும் 'ஒக்டோபரி'ற'கும் இந்த அரசாங்கத்தின் அங்கம்வகித்தார்கள்.

சகல அரசியற்கைகிக்குக்கும் மனிப்பளிககப்படுமென்றும், ஜனநாயகஉரிமைகள் மகிக்குகிளிககப்படுமென்றும், மரணதண்டனை ஒழிககப்படுமென்றும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

அரசனுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் அரசாங்கத்தினால் சுவீகரிக்கப்பட்டன. நாடெங்கிலுள்ள கவர்னர்களின் அதிகாரங்கள் 'செமஸுட்-வி' (முயனிசிப்பல்) சபைகளுக்கு மாற்றப்பட்டன. இச்சபைகள் ஒரு பக்கத்திலும், தொழிலாளர்களினால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட சோவியத்துகள் மறுபக்கத்திலும் இயங்க ஆரம்பித்தன.

தற்காலிக அரசாங்கம் ஜேர்மனியுடன் நடந்து கொண்டிருந்த

இந்தத் தடுமாற்றமான நிலைப்பாடுகளால் பெற்றோகிராட் சோவியத் தற்காலிக அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒத்துழைக்கும் கொள்கையையே கடைப்பிடித்தது. சில இடதுசாரிகள் இரண்டு தோணிகளிலும் காலை வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். உதாரணமாக 'கெரஸி' என்பவன் தற்காலிக அரசாங்கத்தில் நீதிமந்திரியாகவும் பெற்றோகிராட் சோவியத்தின் உபதலைவராகவும் பதவிக் கிடைக்கக் கொண்டிருந்தான். இதனால் தொழிலாளர் சோவியத்தானது, ஜேர்மனியுடன் போர் நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற தற்காலிக அரசாங்கத்தின் கொள்கையையும் ஆதரித்துக் கொண்டிருந்தது. பொலிசுக்குகளை இளம்தலைவரான மொல்ட்டோவ் தொழிலாளர் சோவியத் சகல அதிகாரங்களுக்கும் கைப்பற்ற வேண்டுமென அறிக்கைகளை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் யோசப் ஸ்டாலினும், கெமலேவும் சைபீரியாச் சிறையிலிருந்து திரும்பியபின்பு தற்காலிக அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட முறையில் ஒத்துழைப்பது என மத்தியகமிட்டி தீர்மானித்தது. பெற்றோகிராட்டில் இரண்டு அரசாங்கங்கள் இயங்கிக்கொண்டிருந்தன. எந்தவித அதிகாரங்களிலும்லாமல் ஐட்சிப் பொறுப்பை வைத்துக் கொண்டிருந்தது, குமாசபையிலிருந்து தற்காலிக அரசாங்கம். சகல துறைகளிலும் செலவாகக்கூடிய பெற்றிருந்து தொழிலாளர் சோவியத்தானது ஐட்சிப் பொறுப்பை கையிலெடுக்கத் தயங்கிக் கொண்டிருந்தது.

லெனின் ஏபிரல் அறிக்கை.

சுவிற்சலாந்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த லெனின், பெப்ரவரிப் புரட்சியைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதன் ரூசியா செலவ வேண்டு-

மெனிற அவ லட னிருந்தார். அலக்சாண்டர் கெல்காண்டின் உதவியுடன் ஒரு சீலவைக்கப்பட்ட ரயில்வண்டி மூலம் ஜேர்மனா டாக் லெனினும் வேறு பல சோசலிஸ்டுகளும் ருசியா செல்வதற்கு ஒழுங்குசெய்யப் பட்டது.

ஏப்ரல் மாதம் 3ம் திகதி லெனின் பெற்றோசிராட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தார். மறுநாள் பொலிசிலிகுகளின் கூட்டத்தில் தனது புதிய கொள்கையை அடிப்படையில் உரைநிகழ்த்தினார். இது 'பிரஷ்டாவில்' பிரசுரமாகியது. இதுவே பிரசுரத்தி பெற்ற 'ஏப்ரல் அறிக்கை'. தற்காலிக அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான ஒத்துழைப்பையும் அளிப்பதில்லை. உடனடியாக போர் நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்ற பிரசாரத்தில் ஈடுபட வேண்டும். நிலங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும். தொழிலாளர்களின் சோவியத்துக்களுக்கு சகல அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். பாரகமனிறத்துடன் கூடிய ஒரு குடியரசு நிராகரிக்கப்பட வேண்டும். தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துக்களின் குடியரசு அமைக்கப்பட வேண்டும்.¹¹

இந்தப்பிரகடனத்தை ஆதரித்த பொலிசிலிகுகள்; சோவியத்துகளில் தமக்குப் பெரும்பான்மை சிடைக்கும்பட்சத்தில் இதை நடைமுறைப்படுத்தவும் தீர்மானித்தார்கள். 26,000 அங்கத்தவர்களை மட்டும் கொண்ட பொலிசிலிக்கட்சியின் இந்தக் கொள்கைப் பிரகடனத்தைப் பல இடதுசாரிகள் பைத்தியக்காரத்தனமானதெனக் கருதினார்கள்.

கூட்டுஅரசாங்கம்

தடுமாற்றத்திலிருந்து சலுகப்பூரட்சிவாதிகளும், மெனிலிகுகளும்

மே மாதம் 5ம் திகதி தற்காலிக அரசாங்கத்தினால் கட்டுச்சேரித் தாரர்கள், கட்டரசாங்கத்தினால் கெரக்சியுடன் ஆறு இடதுசாரிகள் மந்திரிகளாளாக்கப்பட்டனர். அலை இந்த அரசாங்கத்தினால் இருந்த முறைப்பாடுகளினால் மக்கள் மத்தியில் மதிப்பிழந்து கொண்டிருந்தது. சோசலிஸ்டுகள் வேண்டிய நிலச்சீர்திருத்தங்களையோ அல்லது மற்றைய மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு வலதுசாரிகள் (டீடுக்கட்டைய யாக இருந்தனர். அதே வேளையில் யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கும் வலதுசாரிகளின் தவறுகளுக்கும், இவர்க்கும் உடந்தைய யாக இருப்பதாக மக்கள் எண்ணினார்கள்.

பெரும் தோட்டங்களை தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்த விவசாயிகள் யீது சோசலிச மந்திரி சேரணி எடுத்த நடவடிக்கைகள் மக்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதித்தது. தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் குழுக்கள் அதிகாரங்களைத் தமது கைகழுக்கெடுத்தது கொண்டுநின்றன. பொலிசின்குக்களின் தீவிர அரசியல் பிரசாரத்தினால் அதரவு பெருகிக் கொண்டிருந்தது. அங்கத்தவர்கள் தொகை 200,000 ஆக உயர்ந்திருந்தது. ருசியா முழுவதும் 41 பொலிசின்க் பத்திரிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. வெண்கி நற்பிக்கையான தொழிலாளர்களைக்கொண்டு 10,000-ம்

செற்காவலர்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தார். ஜூன் மாதம் 5 திகதி அலை ருசிய சோவியத்துக்களின் மகாநாடு லட்டப்பட்டபொழுது 105 பொலிசின்குகள் பிரதிநிதிகளாகத் தெரவுசெய்யப்பட்டார்கள். 248 மெலிசின்குக்கும், 285 சமூகப் புரட்சிவாதிக்கும் முறையே தெரவுசெய்யப்பட்டார்கள். பொலிசி-

க்குகள் முன்னையவிட அதிகமாகவே தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தார்கள். மகாநாட்டில் சிறுபான்மையினராக இருந்தபோதிலும் பெற்றோசு-ராட்டில் மிகுந்த செல்வாக்கை பொலிசீவிக் குகள் பெற்றிருந்தார்கள். ஜூலை நாட்கள்

ஜூன் 18ம் திகதி சோவியத் மகாநாடு தலைநகரான பெற்றோசிராட்டில் ஒரு ஆர்ப்பாட்ட ஆர்வலத்தை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அதில் பங்குகொண்டவர்கள் பொலிசீவிக் குகளை சுலோகங்களையே பதாகைகளில் கொண்டு சென்றார்கள்.

ஜூலை 3ம் திகதி தொழிலாளர்களும், கூட்டுறவுவீரர்களும் ஆர்வலமாகச் சென்று தொழிலாளர்கள் சோவியத்தின்க்கள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்று வேண்டுமென்று கோசமிட்டனர். அவர்களுக்கு கூட்டரசாங்கத்திலேறிப்பட்ட ஏமாற்றமே இதற்குக் காரணமாக இருந்தது.

சோவியத்தின்க்களில் பெரும்பான்மையாக இருந்த மென்சீவிக் குகரும் சமூகப்பூரட்சீவாதிகளும் இதற்குத்தயாராக இருக்கவில்லை. சிறுபான்மையாக இருந்த பொலிசீவிக் குகள் இந்த எழுச்சியின் போது மிகவும் ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொண்டார்கள். வேலைநிறுத்தங்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் அழிப்பாத்தையிற் போகாமல் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தனர்.

ஜூலை ஏழாத்திகதி தலைநகருக்கு வெளியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட ராணுவம் ஆர்வலங்களை அடக்க முயற்சித்தது. கூட்டரசாங்கத்தின் பிரதமமந்திரிப்பதவியை ஏற்ற கெரஸ்கி பொலிசீவிக் குகளே இந்த குழப்பங்களுக்குக் காரணமென்றும் அவர்கள் ஜேர்மனி

அரசாங்கத்தின் ஏஜன்டுகள் என்றும் குற்றம் சாட்டினார்.

வெளியும், சிடுவெயும் தலைமறைவாளர்கள். கெயிலேயும், வியோக ரொட்டியும், லுட்டியும் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

கெரணியும் தான் பொலிசின்க்குகளை அடக்கிவிட்டதாக எண்ணிக் கொண்டு தனது பதவியை லதிரமாகுவதிலிருப்பீடானார். அவன் 'கொணிலோவி' என்பவனை படைகளின் தளபதியாக நியமித்தான்.

ஆகும் வரிககத்தினையும் அதன் நலன்களையும் காப்பாற்றுவதுதான் தனது முதற்கடமையெனக் கொண்டவன் கொணிலோவி. அவன் பிற்போக்குராணுவ அதிகாரிகளுடன் இணைந்து தொழிலாளர்களின் அமைப்புகளை அழிக்கவும் பெற்றோசிராட்டின் அருமையை இடதுசாரிகளிடமிருந்து கைப்பற்றவும் தீட்டி தீட்டினார்.

கொணிலோவி எதிர்ப்புரட்சி

அகஸ்ட் 21ம் திகதி பெற்றோசிராட்டின் ஆர்ப்பாட்டங்களை அடக்க ஒரு சிறிய படையை கெரணியிலி அழைத்திருந்தான். அலை இதைப்பாவித்து, கொணிலோவி தான்தோன்றித்தனமான நடவடிக்கைகளிலிருப்புவதைக் கண்ட, கெரணியிலி அவனைப் பதவியிலிருந்து நீக்கினார். இதை எதிர்த்து அரசாங்கத்திலிருந்து வலதுசாரிகளான 'கடந்ரல்' விலகினார்கள். பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட கொணிலோவி, "ஜேர்மனிக்கெதிரான போர் தொடர்ந்தும் நடத்தப்பட வேண்டும். அரசியலமைப்பிச்சையை கட்டப்பட வேண்டும்" என்ற கோசங்களுடன் பெற்றோசிராட்டை நோக்கிப் படையெடுத்தான்.

இதைக்கண்டு ஆசிரிய கெரணியிலி தான் சிறையிலடைத்த பொலிசி-

கிசுகளிடம் பெற்றோசுகிராட்டைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டுகோள்-
விருத்தானம்: சிறையிலிருந்து பொலிசுகித்தலைவர்கள் விருவிககப்பிட-
டனர்: பெற்றோசுகிராட்டைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஒரு இடதுசாரி-
கிசுகுவொன்று அமைக்கப்பட்டது.

தொழிலாளர்களுக்கு ஆயுதங்கள் வழங்கப்பட்டன. பொலிசுகி செமி
காவலர்களும் ஆயுதபாளிகளாயினர்.

கொணிலோவி படைகளுடன் வந்த ரயிலிப்பாதைகளெல்லாம் பொலி-
சுகிசுகுகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததால் அவ்வூர் முன்னேற்றமுடியவி-
லையை பொலிசுகிசுகுகளின் அரசியல் பிரசாரகர்கள் கொணிலோவு-
டன் வந்த சிப்பாய்கள் மத்தியில் உடைமைகளை விளக்கிப் பிரசாரம்
செய்தார்கள்: ரயிலிப்பாதைகளுக்கும் தொலைபேசிதொடர்புகளும்
இல்லாது போனதால், அரசியல்: பிரசாரத்திலும், கொணிலோவு
டன் வந்த படைவீரர்கள் எவ்வகை போராட்டமுமின்றி கலைந்து
போகுகள்: செப்டம்பர் 2ம் திகதி கொணிலோவி கைதுசெய்யப்
பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டார்.

பொலிசுகிசுகுகளுக்கு மக்களின் ஆதரவு

ருசிய ராணுவத்திலே ஏற்பட்டு வந்த குழப்பநிலை காரணமாகப்:
பல சிப்பாய்கள் வெளியேற்றுகள். ராணுவ அதிகாரிகள் கொலை
செய்யப்பட்டார்கள்.

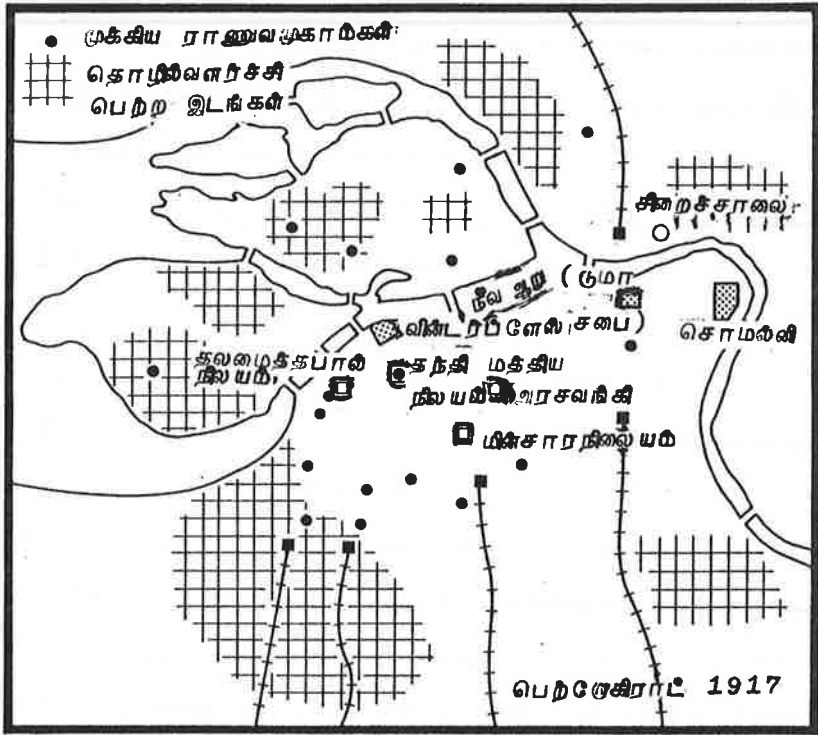
இலையுதிர் காலத்தில் அதிக கலிகளுக்கான வேலை நிறுத்தங்கள் ஆர-
ம்பித்தன: வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் தொழிலாளர்களை
மீண்டும் போராட்டங்களத்திற்குக் கொண்டு வந்தது.

தொழிலாளர்கள், சோவியத் சர்க்காருக்குத் தெரிவு செய்யும் பிரதிநிதி-
களை மீள அழைக்கும் உரிமையையும் பெற்றிருந்ததால், முன்பு சோவி-
யத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தவர்கள் மீள அழைக்கப்பட்டு
பொலிசீவிக் குகள் அந்த இடங்களுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.
ஆகஸ்ட் 31ல் பெற்றோசுகிராட் சோவியத்தில் பொலிசீவிக் குகள்
பெரும்பாணைம விதானங்களைப் பெற்றனர். செப்டம்பர் 5ல் மொ
ஸ்கோவி சோவியத்திலும் பெரும்பாணைம பெற்றதை யடுத்து பஸ்
தொழிலாளர் சசி பெற்ற நகரங்களிலுள்ள சோவியத்தின்களிலும்
பொலிசீவிக் குகள் பெரும்பாணைம விதானங்களைப் பெற்றனர்.

இவ்வாறு பொலிசீவிக் குகளுக்குப் பெருகிய ந்த ஆதரவு
கருக்கும், தொழிலாளர்களின் சிார்ச்சுகளுக்கும் மத்தியிலும் கெரகிலி
தனது அரசாங்கத்தை விரிப்படுத்த முயன்று கொண்டிருந்தான்.
செப்டம்பர் 11ம் திகதி ஜனநாயகவாதிகளின் மகாநாடொன்றை
கட்டிலைப்பலவேறு இடதுசாரிகளுடன், பொலிசீவிக் குகரும் அழைக்க
ப்பட்டிருந்தனர். இந்த மகாநாடு எந்தவிதமான பயனையும் தர
ப்போவதில்லை என வியோன் ரொடிலி உரையாற்றிய பின்னர்
மகாநாட்டிலிருந்து பொலிசீவிக் குகள் வெளியேற்றினர்.

செப்டம்பர் 23ம் திகதி வியோன் ரொடிலி பெற்றோசுகிராட்
சோவியத்திற்குத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.
ஒக்டோபர் புரட்சி

செப்டம்பர் மாத ஆரம்பத்திலிருந்து அரசைக் கைப்பற்றும் தருணம்
வந்துவிட்டது என லெனின் தீர்க்கமாக நம்பினார். இதனால் அவர்



பெற்றோகிராட் 1917

மறைந்து வாறுந்து கொண்டுருந்த பிலாந்தலிருந்து உடனடியான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுமிட பொலிசினி மத்தியகமிட்டிக்கு வேண்டுகோள்களை அனுப்பியவனாயிருந்தார். அரசைக் கைப்பற்றுவதற்கான காலம் தவறவிடப்படக் கூடாதெனவது அவரின் நோக்கமாகவிருந்தது. அது தவறவிடப்பட்டால் மக்களுக்கு பொலிசினிக்கு குக்கு மீதிருந்த நம்பிக்கை சிதைந்துவிடுமென்றும், பின்பு எதிர்ப்புரட்சிக்கு முகம் கொடுக்க நேரிடும் எனவும் அவர் அஞ்சினார்.

ஒக்டோபர் 10ம் திகதி லெண்டி பெற்றோசிராட்டிற்கு வந்த பொலிசிலிக் கட்சியின் மத்திய கமிட்டியில் தனது அரசைக் கைப்பற்றும் தீர்மானத்தை முன்வைத்தார். பலமனினேர விவாதத்தின் பின் 12 பேர் கொடை மத்திய கமிட்டிக் கட்டத்தில், பத்தப்பேரர்களின் ஆதரவுடன் புரட்சிக்கான தீர்மானம் நிறைவேறியது. 'சிவோவம், கெமினோவம்' எதிர்த்த வாகிகளிடத்தார் கள். புரட்சிக்கான நேரம் வரவில்லை' என்பதே அவர்களுடைய வாதமாக இருந்தது.

ஒக்டோபர் 9ம் திகதி பெற்றோசிராட் சோவியத் ஒரு புரட்சி ராணுவக் குழுவை உருவாக்கியது. இது தலைநகரின் பாதுகாப்புக் களை மேற்பார்வை யிருவதற்காகவே உருவாக்கப்பட்டது. தொழிலாளர்களின் ஆழமையிலிருந்து தலைநகரத்தை ஜேர்மனியடைகருக்கு விட்டுக்கொடுக்க அரசாங்கம் தீர்மானிக்கலாமென்று அச்சமே இதற்குக் காரணமாக இருந்தது. இந்தக் கமிட்டியின் அதிகமான பொலிசிலிக் கள் இருந்தபடியால் இந்தக் கமிட்டியும் வியோன் ரொட்டிலியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தது.

ஒக்டோபர் 21ம் திகதி பெற்றோசிராட்டிலிருந்து சகல படைகளுக்கும் புரட்சி ராணுவக் குழுவின் தலைமையை ஏற்றுக் கொள்ளும் எந்தப் பக்கம் சாருவதென்று தீர்மானிக்காமலிருந்து படைவீரர்கள் பீட்டர்-போல் கோட்டையின் இருந்தார்கள். இவர்களுக்கு ஒக்டோபர் 23ம் திகதி வியோன் ரொட்டிலி உரையாற்றிய பின்பு பொலிசிலிக் களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பது என தீர்மானித்தார்கள். இதன் பலமாக 100,000 குப்பாக்கிகள் பொலிசிலிக் களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டன.

இந்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றி அறிந்த பிரதமமந்திரி கெரகஸி
எதிர் நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்தார். ஒக்டோபர் 24ம் திகதி
காலை இரண்டு பொலிசிக் பத்திரிகைக் காரியாலயங்களை மூடி
வித்தார். அதிலுள் "அரோரா" என்ற கப்பலை வினடர்பிளேஸ்
மாஸிகைக்கு அருகாமைக்கு கொண்டு செல்லமாறு உத்தரவிட்டார்.

ஒக்டோபர் 25 (நவம்பர் 7) - புரட்சினம்

ஒக்டோபர் 25, அகில ருசிய சோவியதிலுக்களின் மகாநாடு கட்டி
டர்படுமென அறிவிக்கப்பட்டது. புரட்சிகரநடவடிக்கைகள் உச்ச
கட்டத்தை அடைந்தன. பொலிசிக் குகை அரசாங்கத்திலுள் மோது-
வதெனத் தீர்மானித்தனர்.

மூடப்பட்டிருந்த இரண்டு பத்திரிகைக் காரியாலயங்களுக்கும் திறக்கப்
பட்டன. "அரோரா" கப்பலுக்கு கெரகஸியிலுள்ள கொடுக்கப்பட்ட
கட்டளைகள், புரட்சிராணுவக்குழுவிலுள்ள நிராகரிக்கப்பட்டன.

பொலிசிக் குகை இயங்கிவந்த சோமலிஸிமடைபத்தின் பாதுகாப்பு
களை உறுதியாக்கப்பட்டன.

அன்று மாலை கெரகஸி தனது அரசாங்கத்திற்கு அதரவு தருமிபடி
'ருமா' பிபிரதிநிதிகளிடம் வேண்டுகூறி பொலிசிக் குகைகளை நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தவதற்கு, உடனடியாக ஜேர்மனியுட்குசமாதானமும், நிலச்சீர்திருத்தங்களுக்கும் செயற்பட வேண்டுமென மெஸிக் குகைக்கு சமூகப்புரட்சிவாதிகளும் வாதிட்டனர். ஆனால்....

அதே நேரத்தில் வியோக ரொடிக் அரகைக்கைப்பற்றுவதற்கான
கட்டளைகளைப் பிறப்பித்தார். வெண் மாறுவேடத்தில் சோமலிஸி

மண்டபத்திற்கு வந்த போது புரட்சி செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. இரவு முழுவதும் செ காவலர்களும், பொலிஸிக்சார்பான சிப்பாய்களும் கேந்திரமுகியதினவமீவாய்ந்த ஸ்தானங்களையெல்லாம் தமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்துகொண்டிருந்தார்கள். புகையிரதஸ்தானங்கள், தபால், தந்தி, தொலைபேசி நிலையங்கள், தேசியவங்கி, பாரா-கூமன்றமண்டபம் எல்லாம் செம்காவலர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தன. இவ்வாறு அரசுநதிரங்கள் புரட்சியாளர்களின் கைகளுக்கு மாறிக்ொண்டிருந்த வேளையில் கெரணலி தலைநகரிலிருந்து தப்பி ஓடினார்.

ஓடு சித்தூர்ந்தம் வரலாற்று உண்மையானது

பராகூமன்றத்திற்கானசபை செம்காவலர்களிலுக் கலைக்கப்பட்டது. ஸ்கூலர்ப்ளேசில் தங்கியிருந்த மந்திரிகள் கைசெய்யப்பட்டதுடன் தற்காலிக அரசாங்கம் பதவியீழ்ந்தது.

புரட்சிகரசோவியத் அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டுவிட்டதென வெலினம், ரொடீஸ்சியும் பெற்றோசிராட் சோவியத்தின் அறிவித்தார்கள். அகில ருசிய சோவியத்துக்களின் மகாநாடு சொமலினி மண்டபத்தில் நடந்துகொண்டிருந்தது. 650 அங்கத்தவர்களில் 390 பொலிஸிக் குகளும், 80 மெஸ்சிக் குகளும் 180 சமூகப்புரட்சிவாதிகளும் இருந்தார்கள். கெமலேனி மகாநாட்டிற்குத் தலைமைவகித்தார்.

ஒக்டோபர் 26ம் திகதி அகில ருசிய சோவியத்துக்களின் மகாநாட்டிற்குச் சமூகமனித வெலின், வெற்றிக்களிப்புடன் ஆரவாரம் செய்துகொண்டிருந்த பிரதின்சிகள் மத்தியில் உரையாற்றினார்.

"நாடு இப்பொழுது சோசலிச அமைப்பைக்கட்டியெழுப்பி ஆரம்பி
க்கின்றோம்" என்ற வார்த்தைகளை அவர் பேசி முடித்ததும் கர
கோஷம் 'சொமலி' மண்டபத்தை அதிரவைத்தது.

முதலாவதாகச் சமாதானத்திற்கான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட
து. அரசாங்கத்திடமிருந்து இரகசிய ஒப்பந்தங்களும் பேச்சுவார
த்தைகளும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமெனவும், நிலங்கள்
யாவும் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமெனவும் தீர்மானங்கள் எடு
க்கப்பட்டன.

புதிய புரட்சிகர அரசாங்கம் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

வெள்ளி தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

லியோன் ரொடிகி வெளிநாட்டு விடயங்களுக்குப் பொறுப்பாகவும்
யோசப் ஸ்டாலின் தேசிய இனங்களுக்குப் பொறுப்பாகவும் தெரி
வுசெய்யப்பட்டார்கள். மற்றைய பொறுப்புகளுக்கும் பொலிவிகுகள்
தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். சபை பலத்த கரகோஷத்தின்
இவற்றை அங்கீகரித்தது. இறுதியாக 2/3 பொலிவிகுகளையும்
1/3 மற்றைய கட்சி அங்கத்தவர்களையும் கொண்ட செயற்குழு
தெரிவுசெய்யப்பட்டது. அதிகாலை 5 மணிக்கு இந்த மகாநாடு
முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. மற்றைய நகரங்களிலும் சோவிய
ததுக்கள் புதிய புரட்சிகர அரசாங்கத்தை அங்கீகரித்தன.

வரலாற்றின் முதலாவது சமதர்மப்புரட்சி மக்கள் அங்கீகாரத்தின்
நிறைவுபெற்றது. ஒரு சித்தாந்தம் வரலாற்று உண்மையாகியது.

சிந்தனை



சுதந்திரமான கருதீழியும் பரிமாறல்கள் மூலமே

சிந்தனை உருவாக்கிறது.

கடிதங்கள், கட்டுரைகள் மற்றும் சுவை விடயங்களுக்குமீ
தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி.

ஆசிரியர் குழு,

Editors,

சிந்தனை

SINTHANA I

ஓல்கா லராஸா, 49

Olga str 49,

7 லூட்காட் 1,

7-Stuttgart 1.

மேற்கு ஜேர்மனி.

West Germany.

'சிந்தனை' இதழ்களை இலங்கையிலும் பெறுவதற்குத் தொடர்பு

கொள்ள வேண்டிய முகவரி -

SINTHANA I,
119, University road,
Rathanapitya,
BORALASGAMUWA
SRILANKA

Sinthanai

Estd: 1985

4/88

All communications shall
be addressed to:

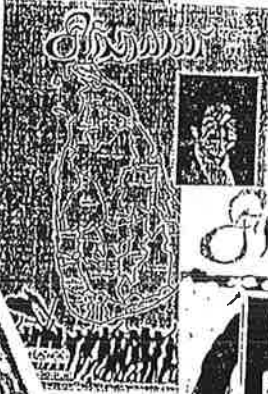
Editors,
SINTHANAI
Olga str.49,
7000Stuttgart1
West Germany

சிந்தனை இதழ்களைத் தொடர்ச்சியாகப்

பெறுவதற்கு நீங்கள் செலுத்த வேண்டிய

அளப்பிப்பு 20 ரூ. எம்.

மட்டுமேயாகும்.



0N6417784N



Sinthana 2/88 ஆடி July 1988